

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/582/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115232451
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115232451.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Marekom Olekšákom v spore žalobkyne: J. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U., právne zastúpenej: JUDr. Andrea Páľlová, advokátka so sídlom Podzámska 2959/18A, 949 01 Nitra, proti žalovanej: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX R., zastúpenej: Jurovatý & Partners, s.r.o. so sídlom Námestie SNP 14, 811 06 Bratislava, IČO: 36 862 703, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanej voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra dňa 05.11.2015 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 6.728,83 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa v odôvodnení žaloby uviedla, že sa so žalovanou v septembri 2014 ústne dohodla, že začnú spoločne vykonávať podnikateľskú činnosť - prevádzkovať kaviareň na ulici Štefánikova č. 22 v Nitre. Za týmto účelom sa ako zakladateľky rozhodli založiť spoločnosť s ručením obmedzeným, na ktorej sa mali podieľať rovnakými vkladmi každá vo výške 50 %. V tomto čase už žalovaná vykonávala podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba - podnikateľ pod obchodným názvom Katarína Košovanová s miestom podnikania Štúrova 1412/27, Nitra, IČO: 46 761 888. Keďže žalovaná disponovala oprávnením na prevádzkovanie kaviarne, pre urýchlenie otvorenia prevádzky sa žalovaná so žalobkyňou dohodli, že do vzniku spoločnej obchodnej spoločnosti a získania príslušných oprávnení pre spoločnú obchodnú spoločnosť bude kaviareň prevádzkovaná v mene žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľa, ktorá už má príslušné povolenia dotknutých správnych orgánov. Zároveň bola podľa žalobkyne uzavretá so žalovanou ústna dohoda, že všetky finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa poskytne firme žalovanej ihneď, avšak majú slúžiť na účel budúceho spoločného podnikania, žalovaná po vzniku spoločnej obchodnej spoločnosti prevedie do majetku novovzniknutej spoločnosti. Rovnaká dohoda sa týkala aj majetku nadobudnutého firmou žalovanej za peňažné prostriedky žalobkyne. V súlade s uvedenou dohodou žalobkyňa v období od októbra do decembra 2014 formou platieb za žalovanú poskytla firme žalovanej peňažné prostriedky v hodnote 8.406,24 eura. Zároveň zložila polovicu kaucie k nájmovej zmluve na priestory kaviarne v sume 1.000 eur. Vkladané peňažné prostriedky do firmy žalovanej sú v účtovnej evidencii žalovanej evidované v súlade s ustanoveniami zákona o účtovníctve ako „pôžičky“ žalobkyne. Spoločná obchodná spoločnosť s názvom Santana music s.r.o. so sídlom Štefánikova 22, 949 01 Nitra, IČO: 47 965 797 vznikla k 20.11.2014, k prevodu majetku nadobudnutého žalovanou od žalobkyne na novozaloženú spoločnosť však vôbec zo strany žalovanej nedošlo, dokonca žalovaná uzavrela so spoločnosťou nájomnú zmluvu, ktorou hmotný majetok vo svojom výlučnom vlastníctve - vo vlastníctve svojej firmy (nakúpený za finančné prostriedky žalobkyne) poskytla odplatne do nájmu spoločnosti. Výdavky

vynaložené na majetok firmy žalovanej a prevádzkové réžie zahrnuté v účtovnej evidencii žalovanej zaplatené žalobkyňou žalovaná riadne uplatnila vo svojom daňovom priznaní ako daňovo uznateľné výdavky, žalobkyňa sa však nikdy a nijakým spôsobom nepodieľala na zisku z podnikania žalovanej ako fyzickej osoby podnikateľa. Tržby a všetky príjmy z prevádzkovania kaviarne až do začatia fungovania spoločnosti zostali výlučným vlastníctvom žalovanej. Po vzniku spoločnosti zo strany žalovanej nedošlo k nijakej kompenzácii výdavkov vynaložených v prospech majetku žalovanej. Na obchodnom imaní novovzniknutej spoločnosti sa žalovaná a žalobkyňa podieľali rovnakými vkladmi po 2.500 eur. Po vzniku spoločnosti sa finančné prostriedky zaplatené žalobkyňou, resp. majetok za ne nadobudnutý nijako neprejavil na výške obchodného podielu žalobkyne. Žalobkyňa v krátkom čase po vzniku spoločnosti zistila, že spoločné podnikanie pre vzájomné nezhody a porušenie dohody o prevode majetku nebude možné a rozhodla sa odstúpiť od dohody a ukončiť obchodnú spoluprácu, s čím oboznámila žalovanú. Za týmto účelom žalobkyňa vyzvala žalovanú na vrátenie prostriedkov, ktoré za ňu zaplatila a v dôsledku ktorých sa zvýšil výlučný majetok firmy žalovanej, nakoľko odpadnutím právneho dôvodu, pre ktorý žalobkyňa za žalovanú plnila došlo podľa ust. § 451 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) k jej bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Žalobkyňa zároveň vyzvala žalovanú na rokovanie o podmienkach ukončenia jej účasti v spoločnosti. Žalobkyňa sa úplne prestala zúčastňovať na obchodnom vedení spoločnosti, nikdy nepreberala žiadne tržby, nedisponovala účtom, ani hotovosťou, a tiež nevykladala viac žiadne výdavky. Mimosúdne rokovania medzi stranami o vydanie bezdôvodného obohatenia, ani o ukončenie účasti v spoločnosti nevedli k žiadnej dohode. Žalovaná síce nikdy nenamietala skutočnosť, že žalobkyňa jej poskytovala peňažné prostriedky, avšak opakovane účelovo predlžovala čas s tým, že kontroluje svoju účtovnú agendu, následne agendu spoločnosti a zisťuje výšku oprávnených nárokov žalobkyne (tieto evidencie viedla žalobkyňa, ktorá žalovanej na jej žiadosť na výkon kontroly všetku dokumentáciu postupne odovzdala). Po tom, ako žalovaná namietala vrátiť žalobkyni celú sumu uplatneného nároku s odôvodnením, že k niektorým položkám chýbajú účtovné doklady (aj keď nespochybňovala, že sumy boli reálne zaplatené), žalobkyňa bez výhrad súhlasila so znížením svojho nároku na sumu 6.728,83 eura. Túto sumu síce žalovaná listinou zo dňa 18.06.2013 uznala, avšak opäť iba vyzvala žalobkyňu na ďalšie „vyjadrenia k vyjadreniam“, bez akejkoľvek snahy vrátiť jej hoci aj nižšiu sumu od sumy, o ktorú sa skutočne a preukázateľne na úkor žalobkyne obohatila. Prostriedky, ktoré poskytla žalovaná do spoločnosti, a ktoré neustále žalovaná používa voči žalobkyni ako svoju obranu (údajne sa obe ako spoločníčky podieľajú podľa spoločenskej zmluvy na zisku i stratách spoločnosti) žalobkyňa považuje za právne irelevantné, nakoľko ide o peňažné prostriedky, ktorými sa nenavýšil obchodný podiel žalovanej ako spoločníčky, ani nezvýšil sa majetok spoločnosti, práve naopak, ide iba o prostriedky, ktoré sú pôžičkami žalovanej ako spoločníčky poskytnutými spoločnosti, ktoré je spoločnosť povinná žalovanej vrátiť zo zisku z podnikania - nie sú teda majetkom, ale záväzkami spoločnosti voči jej spoločníkovi - žalovanej. Žalobkyňa mala za to, že pôžičky žalovanej ako spoločníčky poskytnuté spoločnosti nijako nesúvisia s výlučným majetkom žalovanej ako fyzickej osoby podnikateľa, ktorý bol bezdôvodne obohatený na úkor žalobkyne.

2. Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 25.11.2015 Platobný rozkaz č. k. 9C/582/2015 - 25, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 6.728,83 eura a náhradu trov konania. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná dňa 21.12.2015 odpor, v ktorom potvrdila, že so žalobkyňou sa v septembri 2014 ústne dohodli, že začnú spoločne vykonávať podnikateľskú činnosť - prevádzkovať kaviareň na ulici Štefánikova 22 v Nitre. Zároveň potvrdila, že za týmto účelom so žalobkyňou založili spoločnosť s ručením obmedzeným s názvom Santana music s.r.o., kde každá zo spoločníčok mala rovnaký obchodný podiel 50 % zodpovedajúci vkladu vo výške 2.500 eur. Žalovaná vykonávala podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba - podnikateľka pod obchodným menom Katarína Košovánová, IČO: 46 761 888 s miestom podnikania Štúrova 1412/27, 949 01 Nitra. Účtovníctvo žalovanej viedla matka žalobkyne - O. D., firma Ekorepas. Služby, ktoré jej poskytovala uvedená firma boli fakturované. Žalovaná uviedla, že proti jej vôli a bez jej vedomia matka žalobkyne vložila do účtovníctva žalovanej pôžičku, ktorá je predmetom tohto sporu v celkovej výške 9.604 eur. Účtovníctvo pre spoločnosť Santana music s.r.o. vykonávala od jej vzniku do 12.05.2015 samotná žalobkyňa. Žalovaná ďalej uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne o ústnej dohode, že všetky finančné prostriedky, ktoré poskytla žalobkyňa, sú poskytnuté výlučne firme žalovanej. Žalovaná tvrdí, že samotná žalobkyňa tieto finančné prostriedky odmietla preniesť do novovzniknutej spoločnosti. Dňa 01.12.2014 spoločnosť Santana music s.r.o. uzatvorila zmluvu o nájme nehnuteľnosti s X.. W. J., ktorú žalobkyňa z priestoru nájmu odcudzila. Mesačný dohodnutý nájom bol vo výške 1.700 eur bez DPH. Podľa čl. V ods. 4 nájmovej zmluvy nájomné za obdobie 11/2014, 12/2014 a 1/2015 bolo nájomné dohodnuté vo výške 0 eur a za tieto mesiace investície do priestorov p. J. mali byť započítané s nájomným. Žalovaná dňa 29.05.2015 doručila právnej

zástupkyňi žalobkyne žiadosť o písomné vyjadrenie týkajúce sa sumarizácie nákladov a investícií. Na základe tohto listinného dôkazu je zrejmé, že celková investícia žalovanej do prevádzky baru bola ku dňu podania 9 343,02 eura.

3. Žalobkyňa cestou splnomocnenej zástupkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 27.04.2016 uviedla, že považuje za nepravdivé tvrdenie žalovanej o tom, že firma, ktorá bola zmluvne poverená vedením účtovnej agendy, proti vôli žalovanej a bez jej vedomia vložila do účtovníctva pôžičku, ktorá je predmetom sporu. Uviedla, že pôžičky, ktoré boli reálne poskytnuté do firmy žalovanej boli následne reálne premietnuté do nákupov majetku a vynakladania režijných nákladov, žalovaná tieto náklady riadne uviedla v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty a tiež uplatnila odpočítateľnú daň z pridanej hodnoty. Účtovná firma v účtovnej evidencii neuviedla iba čísla, ktoré by mali znamenať pôžičku, ale zaúčtované čiastky priamo korešpondujú a sú preukázané účtovnými dokladmi, teda nákupom tovarov a služieb za vložené finančné čiastky. Ďalej uviedla, že je nepravdivé tvrdenie žalovanej o tom, že žalobkyňa odmietla previesť poskytnuté prostriedky do majetku spoločnosti. Od samotného vzniku totiž nebolo možné spoločné podnikanie, žalobkyňa opakovane bezúspešne zvolávala zasadnutie valného zhromaždenia spoločnosti, ktoré by bolo rozhodlo o spôsobe prevodu majetku firmy žalovanej nadobudnutého za prostriedky žalobkyne do spoločnosti a následne o podmienkach prevodu obchodného podielu žalobkyne na žalovanú, avšak žalovaná buď zámerne marila uznášaniaschopnosť valného zhromaždenia svojou neúčastťou alebo rokovania nevedli k žiadnej dohode. Žalobkyňa mala za to, že k odcudzeniu nájomnej zmluvy medzi spoločnosťou a prenajímateľom z jej strany nemohlo dôjsť, aj naďalej je konateľkou a spoločníčkou spoločnosti so samostatným konaním. Žalobkyňa bola názoru, že tvrdenia žalovanej o výške jej investícií do spoločnosti sú právne irelevantné, keďže nie sú predmetom tohto konania a jednak ide o pôžičky žalovanej poskytnuté spoločnosti - nie investície - ide o peňažné prostriedky, ktorými sa nenavýšil obchodný podiel žalovanej ako spoločníčky ani sa nezvýšil majetok spoločnosti. Ide iba o prostriedky, ktoré sú pôžičkami žalovanej ako spoločníčky poskytnutými spoločnosti, ktoré je spoločnosť povinná žalovanej vrátiť zo zisku z podnikania. Nie sú teda majetkom, ale záväzkami spoločnosti voči jej spoločníkovi - žalovanej.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 26.04.2016 uviedla, že v septembri v roku 2014 bola medzi žalobkyňou a žalovanou uzavretá ústna dohoda v zmysle ktorej sa dohodli, že začnú spoločne podnikat' a to prevádzkovať kaviareň na ulici Štefánikova v Nitre, rozhodli sa teda, že založia spoločnosť s ručením obmedzeným a každá zo spoločníčok sa bude podieľať na založení spoločnosti rovnakým vkladom 50 %. Vzhľadom na to, že chceli kaviareň otvoriť čo najskôr a žalovaná mala už živnostenské oprávnenie a licenciu na predaj alkoholu, dohodli sa, že žalobkyňa poskytne peňažné prostriedky žalovanej ako podnikateľke fyzickej osobe; kaviareň ešte nebola otvorená v septembri 2014. Tabuľka, ktorá je prílohou návrhu, označená ako sumarizácia materiálu, predstavuje dielčie sumy na zakúpenie materiálu, potrebného na vybavenie kaviarne, pričom nakoľko žalovaná nemala v pokladni žiadne peniaze, prijaté od žalobkyne, evidovala ich ako pôžičky, pretože išlo o peniaze žalobkyne. Keďže na niektoré zakúpené potreby neboli doklady, tak po vzájomných rokovaní spoločne uznali a dospeli k sume, ktorá je predmetom tohto sporu a uznali to vo vyjadrení zo dňa 27.5.2015, ktoré je súčasťou spisu. V účtovníctve žalovanej však bola evidovaná jednorazová pôžička vo výške 9.406,86 eura. Zaúčtovaná pôžička korešpondovala so skutočnými výdavkami, ale nakoľko niektoré výdavky neboli preukázané blokmi alebo dokladmi, žalovaná pri vzájomných mimosúdnych pokusoch o vyrovnanie sumy, ktoré neboli preukázané, namietala, preto v rámci žalobného návrhu pristúpila žalobkyňa k žalovanej sume, ktorá bola uznaná aj zo strany žalovanej. Mimosúdne rokovania viedli k tomu, že žalovaná so svojim právnym zástupcom vyzývala žalobkyňu na preukázanie účtovných dokladov, opakované vyjadrenie, prečo bola požadovaná vyššia suma na vrátenie a nikdy nedošlo k vyjadreniu, či bude predmetná suma vrátená alebo nie. Suma, ktorú žalujú, by znížená nemala byť, keďže za túto sumu bol nakúpený majetok, ktorý zostal aj po vzniku obchodnej spoločnosti vo výlučnom majetku žalovanej, ktorá porušila dohodu a tento majetok nielenže nepreviedla do spoločnosti, ale uzavrela ako konateľka nájomnú zmluvu, na základe ktorej zariadenie v jej výlučnom vlastníctve bolo v nájme spoločnosti. V zmluve o nájme hnuťelných vecí je administratívna chyba, pretože v skutočnosti bola prenajímateľkou žalovaná a nájomcom spoločnosť. Účtovná agenda bola odovzdaná žalovanej, ktorá zostala konateľkou a spoločníčkou. Účtovníctvo spoločnosti viedla matka žalobkyne. Žalobkyňa nevedela od počiatku o uzavretí zmluvy o nájme hnuťelných vecí, to zistila až dodatočne v priebehu mimosúdnych rokovaní. Matka viedla účtovníctvo spoločnosti do marca 2015, dovtedy tam takýto výdavok z titulu nájomného nebol. Žalovanej ako fyzickej osobe bola vrátená DPH, teda pre ňu by nebolo výhodné ani vložiť tento hnuťelný majetok do spoločnosti, pretože ako fyzická osoba by musela vrátiť DPH. Všetko zostalo vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pokiaľ žalovaná fungovala ako podnikateľka - fyzická osoba a prijímala tržby už z otvorenej kaviarne všetko bolo v poriadku, ale z tržieb nič nedávala žalobkyňi, akonáhle

spoločnosť vznikla a už by sa mala na tržbách podieľať žalobkyňa, už nebolo preto vhodné spoločné podnikanie a preto aj žalobkyňa odstúpila od spoločného podnikania. Žalobkyňa uviedla, že je stále spoločníčkou spoločnosti Santana music s.r.o., keďže nie je podľa nej možné platne zvolať valné zhromaždenie. Mala za to, že právny zástupca žalovanej sa snažil navodiť dojem, že obe dávali do spoločnosti investície, ktorá nevykazovala zisky, a preto by nemala mať žalobkyňa nárok. Opomína, že by šlo o investované prostriedky do výlučného majetku žalovanej a nie do spoločnosti. Účtovník nemôže viesť proti vôli klienta účtovníctvo, pokiaľ by za tieto finančné prostriedky nebol nadobudnutý majetok, tak by nebola vrátená DPH. S poskytnutou pôžičkou korešpondujú nákupy tovaru. Investície na ktoré bola poskytnutá pôžička, určite neboli v účtovníctve spoločnosti, ale boli v účtovníctve fyzickej osoby. Dá sa to zistiť z účtovných dokladov, a to z peňažného denníka za rok 2014.

5. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 26.04.2016 uviedla, že zmluva o pôžičke bola len ústna dohoda, ktorá spočívala v tom, že žalovaná mala majetok, ktorý poskytla a žalobkyňa mala poskytnúť v takej výške peniaze, ktoré boli vlastne pôžičkou. Tieto peniaze sa mali previesť do spoločnosti s tým, že žalovaná prevedie svoj majetok a žalobkyňa mala dať peniaze nie do spoločnosti, ale poskytnúť ich žalovanej. Mali spraviť zmluvu o pôžičke, kde by bol uvedený termín, dokedy sa majú vysporiadať a majetok nadobudnutý aj za tieto peniaze, aj za svoje mala vložiť žalovaná do spoločnosti, tým by sa vlastne vysporiadali dlh medzi nimi. Žalovaná nechcela podpísať zmluvu o pôžičke; boli aj u právničky, kde taktiež odmietla podpísať zmluvu o pôžičke. V účtovníctve boli žalobkyňou poskytnuté peniaze uvedené jednorázovo, ona ich však poskytovala postupne, tak ako sa kupovali veci, ktoré platila. Bloky boli v účtovníctve žalovanej, pretože aj nájomná zmluva k nehnuteľnosti bola na žalovanú. Bloky sa spočítali tak, ako je uvedené aj na daňovom priznaní ako bežný výdavok. Boli tam aj iné výdavky v daňovom priznaní žalovanej, ale boli to drobné sumy. Žalovaná bola platcom DPH. Z peňazí spoločnosti zo základného imania takisto nakúpila nábytok na fyzickú osobu. Žalovaná bola štvrťročný platca DPH, a preto je vidieť samotné výdavky položkovite, každý jeden blok má vlastný riadok a je z neho vidno koľko z neho bolo uznané DPH. Protistrana požaduje, aby neuhradené faktúry spoločnosti boli znížené o tú pôžičku. Žalobkyňa je toho názoru, že žalovaná si stále nechce uvedomiť, že sú tu dve rozdielne veci, a to jej investície, čo poskytla žalovanej, a veci týkajúce sa spoločnosti. Majetok, ktorý bol spoločne kupovaný nevložila žalovaná do spoločnosti. Dokonca si urobila nájomnú zmluvu, teda spoločnosť jej ešte platí za tie hnutelné veci.

6. Žalovaná cestou splnomocneného zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 28.09.2016 uviedla, že dňa 05.12.2015 bola vystavená faktúra dodávateľom - žalovanou odberateľovi Santana music s.r.o., pričom ide o prefakturáciu nákladov na rekonštrukciu, ktoré poskytla svojej vlastnej spoločnosti Santana music s.r.o. žalobkyňa. Tieto finančné prostriedky sú zaúčtované ako pohľadávka žalobkyne voči Santana music s.r.o. K zostávajúcej výške medzi sumou 3.166,78 eura a 6.728,82 eura je potrebné uviesť, že aj tento rozdiel bol uznaný žalovanou ako investícia žalobkyne napriek tomu, že obsahuje položky bez daňových dokladov (bločkov, resp. faktúr dodávateľov). Matka žalobkyne, ktorá v tom čase viedla žalovanej účtovníctvo, zaúčtovala do účtovníctva žalovanej položku, na ktorú neexistovala žiadna písomná zmluva ani ústna dohoda. Matka žalobkyne poslala žalovanej e-mailom zmluvu o pôžičke medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorú však žalovaná odmietla podpísať. Právnym dôvodom, prečo ju žalovaná odmietla podpísať bola tá skutočnosť, že podľa spoločenskej zmluvy podpísanej dňa 24.10.2014 vznikla spoločnosť Santana music s.r.o., v ktorej žalobkyňa a žalovaná majú 50 % vklad vo výške 2.500 eur. Spoločným zámerom strán sporu bola rekonštrukcia nehnuteľnosti vo vlastníctve X.. W. J.. Dňa 06.10.2014 bola podpísaná zmluva medzi žalovanou a X.. W. J., z ktorej vyplýva, že rekonštrukcia priestorov X.. J. bola vykonávaná pre podnikateľský zámer žalobkyne a žalovanej. Santana music s.r.o. ešte nebola založená. Dňa 01.12.2014 bola podpísaná zmluva o nájme medzi Santana music s.r.o. a W. J.. Dňa 20.11.2014 bola podpísaná dohoda o skončení nájomného vzťahu medzi prenajímateľom X.. W. J. a nájomcom žalovanou. Od začiatku ústnej dohody medzi stranami sporu išlo o podnikateľský zámer zrekonštruovať zo spoločných finančných prostriedkov predmet nájmu vo vlastníctve X.. W. J. a prevádzkovať music bar Santana v zmysle spoločenskej a nájmovej zmluvy. Zaúčtovaná suma investície žalobkyne v účtovníctve Santana music s.r.o. je v rozpore s tzv. pôžičkou vo výške 6.728,83 eura. Táto investícia do rekonštrukcie, zariadenia a zakúpenia základných prostriedkov a tovaru existuje voči spoločnej firme žalobkyne a žalovanej. Celková investícia žalobkyne je 10.478,81 eur a žalovanej 13.093,02 eur. Obe investície boli v zmysle nájmovej zmluvy sčasti odbývané k predmetu rekonštrukcie a túto zmluvu podpísala žalobkyňa dňa 01.12.2014.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 28.09.2016 uviedla, že so žalobkyňou sa dohodli, že ak nemá žiadne zariadenie do baru, tak spoločne poskytnú hotovosť do rekonštrukcie podniku a žalovaná poskytne majetok a zariadenie, ktorý jej zostal z Kaviarne „U Anjela“. Rekonštrukcia prebiehala s tým, že všetky zúčastnené strany vedeli, že po založení spoločnosti s ručením obmedzeným bude

nájomná zmluva medzi žalovanou a X.. J. vypovedaná a uzavrie sa nová nájomná zmluva medzi X.. J. a Santana music s.r.o. Prebiehala rekonštrukcia, ktorú sčasti rekonštruovala aj žalovaná. Žalovaná priebežne dokupovala v hotovosti ďalšie zariadenie potrebné na prevádzkovanie baru, toto zariadenie je v súčasnosti majetkom spoločnosti Santana music s.r.o. Uviedla, že so žalobkyňou sa nikdy nedohodli, že jej žalobkyňa poskytne pôžičku na rekonštrukciu. Príjmový doklad, na základe ktorého mala žalovaná prevziať dňa 08.10.2014 údajnú pôžičku, žalovaná nikdy nepodpísala. Na základe dohody so žalobkyňou žalovaná poskytla svoj majetok, ktorý sa od 12.12.2014 používa v Santana music s.r.o. Nikdy sa so žalobkyňou nedohodli, že jej investíciu jej vyplatí, nikdy nehovorili ani o žiadnom termíne splatnosti. Od 06.10.2014 do dňa vzniku s.r.o., t. j. do 24.10.2014 žalobkyňa investovala 616,53 eura. Od 24.10.2014 investovala 6.112,30 eura. Napriek tomu, že už existovala Santana Music s.r.o., doklady boli zaúčtované v účtovníctve žalovanej.

8. Žalovaná na pojednávaní dňa 29.09.2016 uviedla, že matka žalobkyne jej spracovávala účtovníctvo ako FO. Keď začali problémy, žalovaná žiadala o vydanie účtovných dokladov s tým, že účtovníctvo jej bude spracovávať niekto iný, a to asi v apríli 2015. Nepodala daňové priznanie do konca marca, požiadala o odklad. Po prevzatí účtovníctva zistila, že bez jej vedomia je tam vložený príjmový pokladničný doklad na sumu 8.406 eur. Suma 4.237,18 eura je sumou, ktorú investovala žalobkyňa. Žalovaná nerozumie účtovníctvu, ktoré jej v tom čase spracovávala p. D.. Uvedená výška vkladu by mala korešpondovať so sumou po sčítaní dokladov preukazujúcich nákup materiálu do priestorov, ktoré boli v tom čase prenajaté žalovanou ako FO a X.. J.. V peňažnom denníku v časti výdavkov od 10.10.2014, ktoré sú označené rekonštrukcia, predstavujú nákup materiálu na bar, kde mali spoločne podnikáť. Na sumu 4.237,18 eura sú pokladničné doklady o kúpe materiálu, táto suma bola prijatá od žalobkyne. Žalovaná ešte akceptuje sumu 6.728,83 eura, ktorú nemá v účtovníctve, ale táto suma zodpovedá sume za kúpu materiálu, ale nemá na ňu doklady. Bol nakúpený materiál celkovo za sumu 6.728,83 eur, čo boli peniaze žalobkyne. Žalovaná však v účtovníctve zaúčtovala iba výdavky do výšky 4.237,18 eur. Sumu, ktorú si žalobkyňa nárokuje, teda časť sumy, ktorá sa použila na nákup materiálu, je zaúčtovaná v účtovníctve Santana music s.r.o. Touto faktúrou č. P 2015002 boli prefakturované náklady na rekonštrukciu baru, ktorý mal slúžiť na spoločné podnikanie. Bolo treba prefakturovať investície na spoločnosť Santana music s.r.o., ktorá sa už stala nájomcom nebytových priestorov. Prefakturovaná bola suma, ktorú O. D. zaúčtovala v účtovníctve žalovanej ako FO ako náklady na rekonštrukciu. Táto suma z časti pozostáva zo sumy, ktorú mala žalovaná vedenú v účtovníctve ako vklad žalobkyne do jej účtovníctva vo výške 4.237,18 eura, bola to však nižšia suma, keďže boli aj nejaké ďalšie poplatky. Toto je čiastka, ktorá zodpovedá sume, ktorá bola zaúčtovaná žalovanej ale pokrýva reálne náklady pre účely spoločnosti Santana music s.r.o. Toto mala opäť na starosti účtovníčka a k rozdielu sa žalovaná nevie vyjadriť. Ona si od s.r.o. nevzala v zmysle faktúry žiadnu sumu. Najskôr jej DPH štát vrátil a v zmysle predloženej faktúry ona opätovne musela DPH zaplatiť vo výške 527,80 eura. Keď priniesla novú účtovníčku p. Z. účtovníctvo s.r.o. aj FO, tak sa chytila za hlavu, že je to celé zle. Po konzultácii s novou účtovníčkou príjmový doklad vybrali, pretože to nekorešpondovalo s účtovníctvom. Časť spornej sumy išla do účtovníctva žalovanej a časť, čo sa kupovalo následne, išlo už do účtovníctva s.r.o.. Žalovaná akceptuje, že žalobkyňa dala sumu, ktorá je predmetom sporu, ale nedala peniaze žalovanej, ale pre spoločnosť Santana music s.r.o., kde je spoločníčka. Táto suma v účtovníctve Santana music s.r.o. nie je v celej sume zaúčtovaná, keďže na niektoré výdaje neboli doklady. Žalobkyňa robila nákupy na časť sumy 6.728,83 eura, čiže žalovanej fyzicky nedala túto sumu. Jej jednorázovo nedala celú sumu, dávala jej čiastkové sumy. Suma 6.728,83 eur predstavuje náklady na kúpu materiálu, ktoré nákupy robila žalovaná i žalobkyňa. Nákupy sa realizovali od uzatvorenia nájomnej zmluvy medzi žalovanou a prenajímateľom p. J..

9. Svedkyňa O. D. na pojednávaní dňa 29.09.2016 uviedla, že vie, čo je predmetom sporu, ide o investíciu, ktorú dala žalobkyňa, jej dcéra, do podnikania žalovanej. Pretože chceli spolu podnikáť, založiť si kaviareň, viesť s.r.o. Jej dcéra investovala finančné prostriedky okolo 8.406 eur a 1.000 eur bola kaucia zložená žalobkyňou, ktorú dala žalovanej. Na tieto sumy sú doklady len preukazujúce nákup materiálu. Priebežne dochádzalo k rekonštrukcii, preto boli priebežne tieto prostriedky investované. Jednorázovo dala 1.000 eur, na čo je doklad v účtovníctve žalovanej. Na tú ďalšiu sumu boli doklady, ktoré sú zaúčtované v účtovníctve žalovanej. Niektoré veci nakupovala žalobkyňa, niektoré žalovaná a niektoré nakupoval p. D., ktorý realizoval rekonštrukciu, bolo mu to dávané po čiastkách žalobkyňou. Akú sumu dala žalobkyňa do rúk žalovanej, to svedkyňa nevie. Rekonštrukcia prebiehala od septembra do novembra. Ona niekoľkokrát videla, že žalobkyňa odovzdávala žalovanej peniaze. Existoval príjmový doklad na sumu 3.900 eur, ale do účtovníctva jej ho neodovzdala. Išlo o príjmový pokladničný doklad, ktorý podpísali obe strany, ale žalobkyňa ho nemá, pretože zostal na prevádzke. Výdavkový doklad sa určite nevystavil. Svedkyňa chcela, aby sa napísala zmluva, ktorá nebola potrebná, lebo

je preukázateľná dokladmi a rekonštrukciou. Pretože v účtovníctve žalovanej sú doklady - faktúry, pokladničné doklady. Žalovaná nikdy nemala problém, že by tieto doklady neuznala. Doklady boli zaúčtované v účtovníctve žalovanej ako FO. Účtovníctvo žalovanej svedkyňa odmietla spracovať, pretože sa nedohodli na investícii žalobkyne. Ona viedla v programe jednoduchého účtovníctva pre žalovanú ale len doklady týkajúce sa DPH, celkové spracovanie účtovníctva, resp. uzávierky nevedla. Peňažný denník viedla ona. Uvádzajú sa v ňom aj vklady, peniaze a pôžičky. Svedkyňa uviedla do peňažného denníka žalovanej hotovosť vo výške 8.406 eur, pôžičku alebo investíciu, kým sa ony nedohodnú. Išlo o doklady, ktorými sa preukázal nákup materiálu. Nešlo o jednorazovú sumu a podkladom pre súčet týchto súm boli sumarizácie, ktoré si dávali obe strany. Išlo o pokladničné doklady, ktoré si viedli obidve strany, na ktorých neboli mená. Všetky faktúry boli na meno žalovanej, žalobkyňa nemala žiadne faktúry, iba pokladničné doklady. Tieto doklady odovzdala žalovanej a sú zahrnuté v účtovníctve. Súčet týchto súm bol ako vklad žalobkyne do jej podnikania, čo uviedla aj v peňažnom denníku. Žalovaná s týmto nesúhlasila, pretože tvrdila, že niektoré doklady chýbajú zo strany žalobkyne. Všetky doklady sa dávali do zásuvky a až po rekonštrukcii sa dávali dohromady, ktorá aké doklady platila. Bola pripravená zmluva o pôžičke, svedkyňa ju pripravovala, s čím žalovaná nesúhlasila. Svedkyňa jej vysvetľovala, že akokoľvek to nazvú, tá hotovostná platba tam bola. Tieto hotovostné platby sú položkovite uvedené v peňažnom denníku. Doklad, ktorý je uvedený na sumu 8.406 eur nie je podpísaný žalovanou. Svedkyňa jej písala, že je to otvorené a stále nebola urobená uzávierka. Uzávierku by vykonala, až keby bol doklad podpísaný. Ďalej uviedla, že jej sa spoločnosť Santana music s.r.o. netýka. Pokiaľ sa nedohodnú, tak ten doklad tam bude zaúčtovaný a až potom bude preúčtovaný na tie položky.

10. Žalobkyňa cestou splnomocneného zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 31.10.2016 uviedla, že faktúra č. P 2015002, ktorou údajne žalovaná prefakturovala náklady na rekonštrukciu baru, bola predložená účelovo s cieľom znížiť „papierovo“ a „navonok“ sumu 6.728,83 eura na 4.237,18 eura. Účelom malo byť preúčtovanie uplatneného nároku žalobkyne do s.r.o. Žalobkyňa upozornila na tú skutočnosť, že dodávateľom voči s.r.o. je sama žalovaná ako FO podnikateľ, teda bezdôvodné obohatenie žalobkyne týmto nijako nevrátila. Poukázala tiež na tú skutočnosť, že faktúru vystavila v čase, keď už mala zrušenú živnosť (faktúra bola vyhotovená dňa 15.12.2015 a živnosť bola zrušená dňa 01.12.2015). Reálne faktúru vyhotovila až v 7. mesiaci 2016, kedy sa objavila v podanom dodatočnom daňovom priznaní k DPH za 4. Q 2015. Žalovaná v peňažnom denníku namiesto opravy sumy 8.406 eur na vzájomné odsúhlasenú sumu 6.728,83 eura uviedla sumu 4.237,18 eura a rozdiel vo výške 2.382,74 eura „preúčtovala“ faktúrou. Matematický rozdiel vo výške 108,91 eura vznikol zrejme chybou v počítaní. Žalobkyňa netvrdí, že poskytla žalovanej pôžičku, predmetom tohto konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko peňažný vklad, ktorý bol poskytnutý žalovanej ako FO podnikateľovi, táto z neho vzala prospech jednak vo forme uplatnenej DPH, vo forme jeho použitia pre zníženie dane z príjmov FO, nákupu tovaru počas obdobia do otvorenia s.r.o., úhradu prevádzkových réžii do otvorenia s.r.o. a potom, ako odpadol dôvod, pre ktorý bol vklad poskytnutý - keďže k faktickému spoločnému podnikaniu nedošlo (žalobkyňa je spoločníčkou s.r.o. len formálne), žiada žalobkyňa o vydanie finančných prostriedkov, o ktoré sa bezdôvodne obohatila žalovaná ako FO podnikateľ. Tento finančný vklad bol v účtovnej agende zavedený pod termínom pôžička - ide o účtovný výraz podľa zákona o účtovníctve, nie inštitút pôžičky v zmysle ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 05.12.2016 uviedla, že pôvodne zaúčtovaná suma 8.406 eur bola znížená z toho dôvodu, že žalobkyňa v pôvodnom zozname nákladov na rekonštrukciu uviedla položky, ktoré boli neoprávnené navýšené a žalobkyňou vnesené do zoznamu nákladov a žalovaná nadobudla presvedčenie, že sa žalobkyňa chcela obohatiť o ďalších 1.677,17 eura. Na faktúre č. P2015002 je omylom uvedený zlý dátum, avšak táto faktúra nebola vyhotovená účelovo, ale v súlade s dohodou so žalobkyňou. Táto dohoda bola taká, že po tom, ako bude založená Santana music s.r.o., budú všetky náklady spojené s rekonštrukciou a zariadením baru z účtovníctva žalovanej ako FO prefakturované spoločnosti Santana music s.r.o. Taktiež mal byť preúčtovaný aj nábytok a zariadenie žalovanej, ktorý sa podľa dohody mal stať majetkom Santana music s.r.o. Keď došlo k sporu, žalobkyňa nesúhlasila s pôvodnou dohodou a ako účtovníčka Santana music s.r.o. odmietla previesť majetok žalovanej na Santana music s.r.o.. Nakoľko sú náklady na rekonštrukciu reálne majetkom Santana music s.r.o., nie je dôvod, aby boli účtovne vedené v účtovníctve žalovanej. Svedčí o tom aj fakt, že všetky náklady na rekonštrukciu boli odpočítané z nájmu Santana music s.r.o. Žalovaná tvrdí, že nikdy nevyužila prostriedky poskytnuté žalobkyňou výhradne vo svoj prospech a nijako sa neobohatila, o čom svedčí aj fakt, že na Štefánikovej 22 v Nitre, kde je sídlo spoločnosti Santana music s.r.o., žalovaná ako FO nikdy nemala prevádzku. K faktickému spoločnému podnikaniu došlo, nakoľko žalobkyňa sa podieľala aj na rekonštrukcii a po otvorení baru sa do januára 2015 podieľala aj na prevádzke baru, bola zamestnancom spoločnosti Santana music s.r.o.

12. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 02.10.2018 uviedla, že valné zhromaždenie Santana music s.r.o. sa neuskutočnilo z dôvodu, že termíny nevyhovovali jej alebo žalovanej, jediné, ktoré bolo, sa konalo ešte pred samotným začatím súdneho konania. So žalovanou sa spoznali cez jej kamarátku, žalovaná mala kaviareň, kde žalobkyňa s jej kamarátkou chodili na kávu. Žalovaná sa sťažovala, že priestor je malý a že tam nevie dobre zarobiť a že je v strate. Žalobkyňa jej navrhla, aby išli spolu podnikáť. Najprv sa pýtali majiteľky tohto priestoru, či by si nemohli zobrať nejaké ďalšie priestory, avšak to nebolo možné, tak si hľadali ďalšie priestory a medzi nimi aj tie, ktoré sú predmetom tohto konania v Nitre, na Štefánikovej 22, tieto priestory potrebovali rozsiahlu rekonštrukciu. Chceli nájsť spoločné riešenie, ako sa dajú priestory opraviť, aby mohli spoločne podnikáť. Keďže žalovaná mala z pôvodnej kaviarne veci, ktoré sa dali použiť aj na ich spoločné podnikanie - stoličky, stoly, kávovar, atď., tak sa dohodli, že to použije aj v novej kaviarni s tým, že žalobkyňa jej povedala, že zainvestuje, že jej náklady sa sčítajú, a pride k vysporiadaniu ešte pred tým, ako začnú podnikáť spoločne. Keďže s.r.o. sa založila neskôr ako plánovali, tak všetky náklady sa hradili cez živnosť žalovanej, teda všetky náklady na rekonštrukciu, réžiu, nájomné. Nápad urobiť to takýmto spôsobom bol vzájomný, žalobkyňa nevie, kto to povedal prvý. V tom čase robila účtovníctvo aj iným subjektom, takže účtovné veci ovládala a vedela aj to, čo je to DPH. Takýmto spôsobom sa to robilo za tým účelom, že žalovaná mala ako FO živnosť a na jej licencie sa podnikalo prvý mesiac, takisto príjmy, tržby a nákupy išli na živnosť FO. Žalobkyňa vedela v tom čase, že žalovaná je platcom DPH. Žalobkyňa ďalej uviedla, že medzi ňou a žalovanou nebola žiadna ústna dohoda ohľadom vypořádania DPH medzi žalovanou ako živnostníčkou a budúcou s.r.o. Dohoda bola taká, že všetky doklady, ktoré sa týkali rekonštrukcie pôjdu cez FO - podnikateľa. V tom čase viedla účtovníctvo žalovanej matka žalobkyne, ktorá má viac skúseností s účtovníctvom. Pokiaľ ide o vedomosť žalobkyne, ako jej matka spornú sumu zaúčtovala, žalobkyňa uviedla, že vie, že na začiatku bol vložený doklad o pôžičke, že teda žalobkyňa vložila nejakú finančnú hotovosť do podnikania žalovanej a to v sume 8.406 eur s tým, že táto suma sa mala po vzájomných kontrolách dohodnúť a upraviť už podľa konkrétnych sumárov na rekonštrukciu, podkladom k týmto sumám boli samotné podklady v účtovníctve. Žalobkyňa usúdila, že to bolo zaúčtované ako pôžička za základe pokladničného dokladu. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluvu o pôžičke pripravovala jej matka s tým, že konečná suma mala byť upravená podľa vzájomnej dohody, avšak so žalovanou sa nevedeli zhodnúť na sume, dohodli sa, že sa to malo vyrovnať tak, že žalovaná tiež vloží do spoločnosti Santana music s.r.o. sľúbený majetok, ktorý bol v súpise. V zmluve bolo tiež uvedené, že prestane mať účinok, ak tento hnutelný majetok do spoločnosti vloží. Žalovaná odmietla podpísať zmluvu o pôžičke, nakoľko si uvedomila, že by musela vložiť svoj majetok do spoločnosti Santana music s.r.o. Výsledok zaúčtovania jej finančnej čiastky do účtovníctva nebol žiadny, lebo sa na tom nevedeli zhodnúť. Účtovníctvo sa odovzdalo tak, že nebolo uzavreté, žalovaná odmietla žalobkyňu vrátiť vložené peniaze, taktiež žalobkyňu nechcela vpustiť do spoločnosti, do priestorov, odovzdali sa doklady FO aj s.r.o., bez jej vedomia ich žalovaná dala spracovať ďalšej osobe a takto to skončilo. Žalobkyňa uviedla, že dohody o tom, kým sa vrátia investície pre Santana music s.r.o., v akej lehote a komu, vôbec neriešili, nakoľko chceli spolu podnikáť. Žalobkyňa má za to, že pôžička to bola od začiatku, nemali presne dohodnuté podmienky vrátenia, ak by sa nejakým spôsobom nedohodli. Pôžička to bola od začiatku s tým, že sa to má vyrovnať práve tými vloženými hnutelnými vecami, teda majetkom žalovanej. Možnosť odstúpenia od takejto ústnej dohody na začiatku neriešili. Začali to riešiť, keď firma s.r.o. už začala podnikáť, teda od januára 2015, vtedy začala firma vykonávať podnikateľskú činnosť, na ktorú bola založená a vtedy začali aj tieto nezhody, žalovaná nechcela podpísať zmluvu, prestala so žalobkyňou komunikovať. Nechcela previesť svoj majetok do spoločnosti a vznikli nezhody, a tak sa žalobkyňa rozhodla, že nechce ďalej podnikáť spoločne a žiada vrátiť tieto spoločné prostriedky, keďže vtedy ešte stále boli evidované na FO. K dohode o odstúpení od základnej dohody o finančných prostriedkoch malo dôjsť u JUDr. Titkovej, ktorá vlastne mala nejakým spôsobom upraviť zmluvu o nejakom finančnom vysporiadaní ich dvoch, keďže zmluvu od matky žalobkyne nechcela žalovaná prijať a podpísať, v podstate žalovaná ju zohnala, že ona chce, aby to bolo spísané advokátom a práve na tomto stretnutí, že ona už ďalej nebude so žalobkyňou podnikáť, že nemajú spoločnú víziu podnikania a sama súhlasila s tým, že sa tieto finančné prostriedky zosumarizujú a JUDr. Titková im spraví zmluvu o vysporiadaní finančných prostriedkov a taktiež aj o vysporiadaní spoločnosti s.r.o.. Z tohto stretnutia nebol žiadny konkrétny výstup. Žalobkyňa uviedla, že žalovaná odstúpila od ústnej dohody. Vzájomne sa tam zhodli, že to spoločné podnikanie nemá význam. Malo sa vysporiadať. Rozhodne sa tam neriešilo, že by žalobkyňa odstúpila od toho, že by už ďalej nechcela od žalovanej vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, pretože k spoločnému podnikaniu ani nedošlo. Pokiaľ ide o vedenie účtovníctva po založení spoločnosti Santana music s.r.o. žalobkyňa uviedla, že do dnešného dňa nevie, kto viedol účtovníctvo, na začiatku zhrňovala doklady a usporiadavala podľa dátumu. Na otázku, prečo neboli jej vložené finančné prostriedky prevedené na

Santana music s.r.o. zo živnosti žalovanej, žalobkyňa uviedla, že to nebolo podpísané. V tom čase už bola rozhodnutá, že nebudú spolu podnikat'. Žalobkyňa potvrdila, že od založenia Santana music s.r.o. po dnešný deň je žalobkyňa konateľkou Santana music s.r.o. Je si plne vedomá, že je konateľkou a spoločníčkou, avšak už tri roky rieši opustenie tejto spoločnosti, čo však z právneho hľadiska nie je také jednoduché a dobrovoľne ju žalovaná odmietla opustiť Santana music s.r.o.. Vložené finančné prostriedky používala žalovaná na 100 % a to v podobe tržby žalovanej, zníženie nájmu a daň z príjmu ako aj náklady vložené do rekonštrukcie používala žalovaná ako FO - podnikateľ, z nich vyťažila celú DPH, tržby išli na žalovanú, taktiež nákup tovaru. Pokiaľ ide o s.r.o. žalobkyňa tam nevidela žiadnu tržbu, žiadny podiel zo zisku, na s.r.o. sa nijako nepodieľala, lebo vedela, že chce odísť, niekoľkokrát žalovanú e-mailom aj telefonicky kontaktovala, že to chce ukončiť. Na otázku, keď nájom v priestoroch v Nitre, na Štefánikovej 22 prevzala Santana music s.r.o., či si žalobkyňa odrátala nejaké investície z nájmu, ak áno približne v akej výške a za aké obdobie, žalobkyňa uviedla, že zníženie bolo do marca, avšak to bola dohoda medzi s.r.o. a pánom J..

13. Právna zastupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 02.10.2018 uviedla, že majú za to, že v tomto konaní bolo dokázané, že žalovaná so žalobkyňou sa dohodli na spoločnom podnikaní a založení spoločnosti s.r.o. Mali tiež za to, že v tomto konaní bolo dokázané, že žalobkyňa poskytla v čase, keď ešte s.r.o. nevykonávala svoju činnosť, t.j. od septembra 2014 prakticky do konca roku 2014 finančné prostriedky, ktoré sú predmetom tohto sporu, a ktoré boli použité v rámci podnikateľskej činnosti žalovanej ako FO - podnikateľa. V tomto konaní bolo dokázané, že hoci finančných prostriedkov bolo poskytnutých viac ako je žalovaná suma, suma bola poskytnutá, bola vzájomne odsúhlasená v rámci mimosúdnych rokovaní, písomne potvrdená zo strany žalovanej vo vyjadrení z 28.9.2016 pod bodom 10 vyjadrenia a zároveň písomne ešte pred týmto súdnym konaním v písomnom vyjadrení. Zároveň sumu poskytnutú potvrdila žalovaná v rámci svojej výpovede na pojednávaní konanom dňa 29.09.2016. Pôvodne tieto peňažné prostriedky mali byť použité na spoločné podnikanie. K nemu však nedošlo, a preto žiadala žalobkyňa finančné prostriedky použité žalovanou ako fyzickou osobou na účely daní, na účely prevádzkových réžií a na účely ďalších výdavkov, ako živnostníka a nie s.r.o. vrátiť. K tomuto však dobrovoľne nedošlo, preto prebieha toto súdne konanie. Čo sa týka termínu pôžička, respektíve zmluvy o pôžičke, suma 8.406 eur, ktorú účtovná firma a v jej mene matka žalobkyne predbežne zaúčtovala pod termínom pôžička znamenala, a to tak ako to vyplýva z výsluchu tejto svedkyne aj zo žaloby a z vyjadrenia k žalobe, išlo o termín zo zákona o účtovníctve, nešlo o pôžičku v zmysle Občianskeho zákonníka, nakoľko v rámci zákona o účtovníctve sa finančné prostriedky tretej osoby vkladali do majetku či spoločnosti alebo podnikateľa majúce charakter návratných, účtujú termínom pôžička. Samotná zmluva o pôžičke, respektíve jej návrh, ktorý bol predkladaný, teda pred tým aj pripravený zo strany matky žalobkyne, vedúcej účtovnú agendu, bol len pokusom o vyrovnanie finančných prostriedkov, ktoré dobrovoľne zo strany žalovanej nebolo možné získať potom, ako nedošlo k dohode o spoločnom podnikaní, respektíve ako situácia bola vyhrozená do stavu, kedy spoločné podnikanie nebolo možné. V súdnom spise je žurnalizovaná e-mailová komunikácia, návrhy mimosúdnych rokovaní, vzájomné návrhy na ustálenie sumy, ktorá má byť vrátená, viaceré listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobkyne. V priebehu súdneho konania žalovaná sa snažila znížiť sumu, ktorá by mala byť z titulu bezdôvodného obohatenia vydaná žalobkyni a predložili súdu faktúru a peňažný denník, z ktorého mala vyplývať nižšia suma nároku o približne 2.000 eur. Toto tvrdenie a tieto písomné dôkazy boli namietnuté podrobným vysvetlením a predložením kópií dodatočného daňového priznania a zároveň preukázaním, že takáto faktúra bola vystavená po zrušení podnikateľskej činnosti žalovanej ako podnikateľa a zaradená do účtovnej agendy po vyše viac ako roku, počas tohto súdneho konania a zároveň táto nepreukazovala vrátenie finančných prostriedkov žalobkyni, respektíve jej vklad do s.r.o., ale dodávateľom bola samotná žalovaná ako podnikateľ a s.r.o. bol odberateľ, čo rovnako ako v prípade nájmovej zmluvy, ktorá je žurnalizovaná v súdnom spise a na náklady ktorej žalovaná ako FO hnuťelný majetok prenajímala s.r.o., a to odplatne, len preukazuje, že žalovaná nemala záujem ani vložené finančné prostriedky vysporiadať, ani bezdôvodné obohatenie žalobkyni dobrovoľne vydať. Má za to, že bolo preukázané, že finančné prostriedky ktoré poskytla žalobkyňa žalovanej, žalovaná riadne použila v prospech vlastného podnikania, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila a takéto obohatenie je povinná v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka žalobkyni vydať.

14. Žalovaná na pojednávaní dňa 02.10.2018 uviedla, že je pravdou, že na pojednávaní dňa 29.09.2016 potvrdila prijatie sumy od žalobkyne vo výške 6.728,83 eur. Ako FO - podnikateľ, žalovaná podnikala od roku 2012. Podnikala vo vlastnom mene, samostatne, na vlastnú zodpovednosť. Zákon o DPH nepozná.

15. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 02.10.2018 uviedol, že právny titul respektíve bezdôvodné obohatenie sa, ktorého sa žalobkyňa domáha vydať nebolo upresnené, či teda ide o bezdôvodné obohatenie sa bez právneho titulu, alebo právny titul dodatočne odpadol. Ak si rozoberieme

obidva prípady, tak žaloba musí byť jasne zamietnutá. Táto kauza z nadhľadu má minimálne tri roviny, a to rovinu právnu, účtovnú a možno rovinu morálno-etickú. K morálno-etickej rovine, táto kauza vyzerá na prvý pohľad tak, že žalovaná si ponechala pre svoje podnikanie finančné prostriedky žalobkyne, a to v dosť vysokej výške. Toto však nie je pravda, pretože v konečnom dôsledku finančné prostriedky žalobkyne - investície do Santana music s.r.o. skončili v podnikaní tejto obchodnej spoločnosti, pretože to boli investície do rekonštrukcie priestorov na Štefánikovej 22, v Nitre. Po dobu 2 mesiacov tieto investície používala žalovaná ako živnostníčka, ale potom prakticky až do minulého roku tieto investície používala na podnikanie Santana music s.r.o. To, že žalobkyňa tvrdí, že ona nepodniká v obchodnej spoločnosti Santana music s.r.o., že tam je len formálna spoločníčka tiež nie je správny záver, pretože do dnešného dňa je žalobkyňa konateľkou a spoločníčkou Santana music s.r.o. a ona nemá len právo zakotvené v Obchodnom zákonníku a v spoločenskej zmluve, ale má aj povinnosti konateľky a spoločníčky Santana music s.r.o. Ak dobrovoľne svoje práva v tejto obchodnej spoločnosti nevyužíva, je to jej vec, ale svoje povinnosti konateľky a spoločníčky si musí plniť. K otázke účtovnej, súd túto vec posudzuje len z hľadiska právneho a nie z hľadiska účtovného a morálno-etického. Z hľadiska účtovného, žalobkyňa je účtovníčka, ako sama uviedla, zhromažďovala doklady Santana music s.r.o. od začiatku podnikania. Jej matka je účtovníčka, žalovaná nie je účtovníčka. Žalovaná teda zodpovedá len za svoje účtovníctvo, ktoré si viedla ako živnostníčka. Ďalšie účtovné otázky z roviny právnej, otázky účtovné súvisia len s dokazovaním. Otázka je tá, či došlo k nejakej ústnej eventuálne nejakej písomnej dohode medzi sporovými stranami ohľadom spoločného podnikania a založenia s.r.o. Táto otázka nie je sporná, pretože obe strany zhodne tvrdia, že medzi nimi došlo k ústnej dohode o spoločnom podnikaní. Pokiaľ zákon nepredpisuje vyslovene písomnú formu, tak platí aj ústna dohoda. Právny zástupca žalovanej mal za to, že došlo medzi žalobkyňou a žalovanou k ústnej dohode o podnikaní, ktorej predmetom, ako zhodne tvrdia, bolo to, že žalovaná, do spoločného podnikania vloží svoj inventár, ktorý mala ako živnostníčka, t.j. inventár z bývalej kaviarne, oproti finančnému vkladu žalobkyne, ktorá podľa ústnej dohody z obidvoch strán urobí tento vklad takou formou, že finančné vklady žalobkyne budú realizované cez živnosť žalovanej, ale v konečnom dôsledku budú prevedené na Santana music s.r.o. po založení spoločnosti, toto nie je sporné. Na dnešnom výsluchu žalobkyňa jasne povedala, že nikdy pri tejto dohode nebolo dohodnuté vrátenie týchto finančných prostriedkov a nikdy sa nebavili so žalovanou o možnosti odstúpenia od takejto dohody, toto je podstata celého sporu. Dohoda bola ústna - otázka je, aká to bola dohoda, podľa akého zákona. Právny zástupca žalovanej je toho názoru, že išlo o dohodu medzi nimi dvomi ako fyzickými osobami, to znamená, že túto dohodu treba teda podriaďiť pod ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aký je to typ dohody? Je to tzv. nepomenovaná zmluva podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ktorá samozrejme môže byť aj ústna. Ďalej uviedol, že ak by to obrazne prirovnal k nejakej zmluve podľa Obchodného zákonníka, zrejme by možno najbližšie k tejto ich ústnej dohode bola príkazná zmluva. Jedna strana dá druhej strane finančné prostriedky a povie na aký účel mali byť použité, alebo čo má byť s nimi urobené. Keďže medzi sporovými stranami bola uzavretá nepomenovaná ústna zmluva, od takejto zmluvy sa dá odstúpiť jedine v tom prípade, ak je to zmluvnými stranami dohodnuté, alebo ak to dovoľuje zákon. Z dnešnej výpovede žalobkyne vyplýva, že nebolo dohodnuté ani vrátenie finančných prostriedkov, ani odstúpenie od takejto zmluvy. Na výslovnú otázku, kedy a ako žalobkyňa odstúpila od ich ústnej dohody odpovedala: boli sme v Advokátskej kancelárii JUDr. Titkovej a výsledok nie je žiadny. Pokiaľ ide o samotnú výpoveď žalobkyne na pojednávaní dňa 26.4.2016, prvá veta cituje: „Zmluva o pôžičke bola len ústna dohoda“. Právny zástupca žalovanej má za to, že samotná žalobkyňa nemá ujasnené z akého právneho titulu sa vlastne svojho nároku domáha, či na základe nepomenovanej zmluvy o vrátenie svojich finančných prostriedkov ako investície do Santana music s.r.o., alebo z titulu vrátenia pôžičky; dnes vypovedala, že vrátenie dohodnuté nebolo, ani doba vrátenia nebola dohodnutá, z čoho by vyplývalo, že žiadna zmluva o pôžičke nebola. Tento záver podporuje aj ten fakt, že žalovaná odmietla podpísať akúkoľvek zmluvu o pôžičke, ktorá jej bola podsúvaná účtovníčkou - matkou žalobkyne, ktorá na pojednávaní dňa 29.09.2016 okrem iného vypovedala: „Ja som uviedla do peňažného denníka žalovanej hotovosť vo výške 8.406 euro, pôžičku alebo investíciu, kým sa ony nedohodnú“. Ďalej uviedla: „bola pripravená zmluva o pôžičke, ja som ju pripravovala, s čím žalovaná nesúhlasila“. Ďalej svedkyňa na otázku sudkyne uviedla: „Doklad ktorý je uvedený na sumu 8.406 eur nie je podpísaný žalovanou. Ja som jej písala, že je to otvorené a stále nebola urobená uzávierka; uzávierku by som vykonala, až kedy bol doklad podpísaný“. Z vyššie uvedeného preto vyplýva právny záver taký, že žaloba nemá právny základ, nemá právny titul a tým pádom nie je potrebné sa ani zaoberať výškou nároku. Žaloba nemôže byť postavená na vydaní bezdôvodného obohatenia sa, a ak áno, tak jedine z toho dôvodu, že právny titul dodatočne odpadol. Ústna dohoda medzi obidvomi stranami o vložení finančných prostriedkov žalobkyne do Santana music s.r.o., tento právny titul, respektíve táto dohoda mohla odpadnúť jedine odstúpením od nej, čo by však muselo byť v tejto dohode zakotvené, alebo

by to musel povoľovať zákon, to však nie je ten prípad. Otázka zostáva ešte jedna, ktorý subjekt voči ktorému mal, alebo má právo domáhať sa svojho nároku. Ak žalobkyňa vložila finančné prostriedky s úmyslom investícií do Santana music s.r.o. a nevymienila si v ústnej dohode pre prípad, že sa tak nestane právo vrátenia svojich finančných prostriedkov, nemôže sa potom domáhať úspešne touto žalobou ich vrátenia. Mohla by sa domáhať od žalovanej, aby finančné prostriedky táto previedla na Santana music s.r.o.; mimochodom, nápad že financie žalobkyne budú investované do Santana music s.r.o. cez žalovanej živnosť bol nápad žalobkyne, ktorá ako účtovníčka veľmi dobre vedela, že takto vložené finančné prostriedky cez živnosť žalovanej sa v účtovníctve žalovanej jednoducho nedajú zaúčtovať. Preto potom žalobkyňa so svojou matkou, ďalšou účtovníčkou, hľadali možnosti ako tieto financie žalovanej v účtovníctve zaúčtovať. Vznikol účtovný problém, ktorý sa snažili vyriešiť zmluvou o pôžičke, ktorú však žalovaná odmietla podpísať, a to právom.

16. Následne súd po vykonanom dokazovaní vydal dňa 29.10.2018 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Právnym titulom v žalobe bolo vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovaná získala majetkový prospech plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. V konaní nebolo sporné, že došlo k ústnej dohode medzi sporovými stranami týkajúcej sa spoločného podnikania a založenia s.r.o. za účelom vykonávania spoločnej podnikateľskej činnosti, nakoľko obe sporové strany potvrdili, že sa spoločne ústne dohodli na spoločnom podnikaní. Predmetom tejto ústnej dohody bolo to, že žalovaná vloží do spoločného podnikania svoj majetok (inventár), ktorý mala ako FO - podnikateľ z bývalej kaviarne, pričom žalobkyňa vloží finančný vklad. Strany sa teda dohodli, že finančné vklady žalobkyne budú realizované cez živnosť žalovanej, a keď vznikne spoločnosť s.r.o. budú prevedené po založení spoločnosti Santana music s.r.o. do tejto spoločnej spoločnosti. Žalobkyňa si teda od začiatku dohody bola vedomá tej skutočnosti, že jej finančné vklady sa budú realizovať cez živnosť žalovanej. Žalobkyňa vo svojej výpovedi potvrdila, že pri dojednávaní ústnej dohody nebolo medzi stranami dohodnuté vrátenie finančných prostriedkov, t. j. nebola teda dohodnutá ani doba ich vrátenia, kto komu má vrátiť finančné prostriedky a nebola dohodnutá ani možnosť odstúpenia od zmluvy. Súd bol toho názoru, že v danom prípade medzi stranami nedošlo k zmluve o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, keďže strany sa nedohodli o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, t.j. nedohodli sa, že žalovaná vráti žalobkyni po uplynutí určenej doby poskytnuté finančné prostriedky. Strany zmluvy sa teda nedohodli ani na možnosti vrátenia poskytnutej sumy a ani na lehote vrátenia. Súd poukázal aj na to, že žalovaná odmietla podpísať zmluvu o pôžičke, ktorá jej bola dodatočne predložená na podpis a stotožnil sa s právnym názorom právneho zástupcu žalovanej, že v danom prípade medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k uzatvoreniu ústnej nepomenovanej zmluvy v zmysle ust. § 51 Občianskeho zákonníka, išlo v podstate o dohodu o spoločnom podnikaní a o investíciách, ktoré mala každá zo strán poskytnúť, žalobkyňa mala poskytnúť finančný vklad a žalovaná majetkový vklad v podobe inventáru, ktorý mala k dispozícii z predchádzajúceho podnikania ako FO - podnikateľky. Žalobkyňa uviedla, že sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že odpadol právny dôvod, nakoľko sa rozhodla odstúpiť od dohody o spoločnom podnikaní. Ako už bolo vyššie uvedené súd mal za to, že ústna dohoda uzatvorená medzi sporovými stranami je nepomenovanou zmluvou a v zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka mohla žalobkyňa od zmluvy odstúpiť, len ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Pri nepomenovanej zmluve zákon neupravuje možnosť odstúpiť od zmluvy a možnosť odstúpenia od zmluvy nebola dohodnutá ani účastníkmi, nakoľko túto skutočnosť potvrdila aj samotná žalobkyňa vo svojej výpovedi. Súd nemal za preukázané, že by sa zmluvné strany dohodli neskôr na možnosti odstúpenia od zmluvy, nakoľko aj napriek pokusom k dohode nedošlo, žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že na spoločnom stretnutí u JUDr. Titkovej nedošlo k žiadnému konkrétnemu výstupu, a teda ani k žiadnej dohode. Z uvedeného podľa prvého rozhodnutia vyplynulo, že žaloba nemá právny titul, keďže súd nemal za preukázané, že by došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovanej voči žalobkyni z dôvodu, že právny dôvod dodatočne odpadol. Právny dôvod podľa súdu nemohol odpadnúť, keďže nemohlo dôjsť a ani nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy o investíciách ako nepomenovanej zmluvy. Možnosť odstúpenia od takejto zmluvy nedovoľuje zákon, takáto možnosť nebola dohodnutá medzi zmluvnými stranami pri uzavretí zmluvy a zmluvné strany sa o tom nedohodli ani dodatočne. Súd sa stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalovanej o tom, že ak žalobkyňa vložila finančné prostriedky s úmyslom investícií do Santana music s.r.o. a nevymienila si v ústnej dohode pre prípad, že sa tak nestane právo vrátenia svojich finančných prostriedkov, nemôže sa domáhať úspešne žalobou ich vrátenia. Mohla by sa domáhať od žalovanej, aby finančné prostriedky previedla do Santana music s.r.o.. Žalobkyňa si bola vedomá toho, a v konečnom dôsledku sa tak so žalovanou aj dohodli, že jej vložené finančné prostriedky bude po určitú dobu užívať žalovaná ako živnostníčka

a až potom sa prevedú do spoločnosti Santana music s.r.o. a použijú na spoločné podnikanie, išlo o investície do spoločného podnikania, ktoré sa použili na rekonštrukciu priestorov. Žalobkyňa si teda v tom čase musela byť vedomá toho, že prvé mesiace pokým nebude založená s.r.o. príjmy, tržby a nákupy pôjdu cez živnosť žalovanej. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že žalovaná vyťažila z poskytnutých finančných prostriedkov celú DPH, súd poukazuje na to, že žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že nebola ústna dohoda ohľadom vyporiadania DPH medzi budúcou s.r.o. a žalovanou - živnostníkom, to znamená, že napriek tomu, že žalobkyňa viedla na začiatku účtovníctvo Santana music s.r.o. a uviedla tiež, že v tom čase robila účtovníctvo aj iným subjektom, takže účtovné veci ovládala, na rozdiel od žalovanej, možnosť vyporiadania DPH medzi s.r.o. a žalovanou ako živnostníčkou, žiadnym spôsobom neriešila. Žalobkyňa neuviedla, že by sa so žalovanou dohodli, že po dobu, po ktorú bude vložené finančné prostriedky užívať žalovaná v rámci svojej živnosti, t.j. po dobu dokedy budú prevedené na spoločnosť Santana music s.r.o., bude mať žalobkyňa nárok na nejaký eventuality výnos z ich užívania. Súd poukázal aj na to, že žalobkyňa na otázku, prečo jej finančné prostriedky neboli prevedené na Santana music s.r.o. zo živnosti žalovanej uviedla, že preto, lebo to nebolo podpísané, a v tom čase už bola rozhodnutá, že nebudú so žalovanou spolu podnikať. Súd mal za to, že z uvedeného možno vyvodíť, že žalobkyňa nemala v úmysle tieto poskytnuté finančné prostriedky previesť do spoločnosti Santana music s.r.o. Žalobkyňa potvrdila, že pôvodne mali byť peňažné prostriedky, ktoré sú predmetom sporu, použité na spoločné podnikanie. Uviedla tiež, že k spoločnému podnikaniu nedošlo. Súd mal však za preukázané, že došlo k faktickému spoločnému podnikaniu a na podnikaní sa podieľala žalobkyňa ako spoločníčka a konateľka. Tvrdenie o tom, že žalobkyňa je stále spoločníčkou, nakoľko nebolo možné platne zvolať valné zhromaždenie, považoval súd za účelové, nakoľko v zmysle spoločenskej zmluvy je valné zhromaždenie uznášaniaschopné, pokiaľ sa ho zúčastní aspoň jeden zo spoločníkov, teda 50 % hlasov. Ako účelové sa javilo súdu aj tvrdenie žalobkyne, že od samotného vzniku nebolo možné spoločné podnikanie, žalobkyňa opakovane bezúspešne zvolávala zasadnutie valného zhromaždenia spoločnosti, ktoré by bolo rozhodlo o spôsobe prevodu majetku firmy žalovanej nadobudnutého za prostriedky žalobkyne do spoločnosti a následne o podmienkach prevodu obchodného podielu žalobkyne na žalovanú, avšak žalovaná buď zámerne marila uznášaniaschopnosť valného zhromaždenia svojou neúčastou alebo rokovania nevedli k žiadnej dohode. Žalobkyňa teda na jednej strane tvrdila, že vložené finančné prostriedky na Santa music s.r.o. neboli prevedené, keďže to nebolo podpísané a v tom čase už bola rozhodnutá, že nebudú spolu podnikať a zároveň tiež uviedla, že o spôsobe prevodu majetku firmy žalovanej nadobudnutého za prostriedky žalobkyne do spoločnosti Santana music s.r.o. nebolo rozhodnuté, keďže nebolo možné zvolať úspešne valné zhromaždenie. Vychádzajúc zo znenia spoločenskej zmluvy mal súd za to, že valné zhromaždenie mohla zvolať aj samotná žalobkyňa ako konateľka spoločnosti s 50 % hlasov. Súdu sa javilo vloženie finančných prostriedkov do účtovníctva žalovanej na základe pokladničného dokladu na sumu 8.406 eur, ktorý nebol žalovanou podpísaný, ako účelové v snahe žalobkyne dosiahnuť vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov späť. Súd mal za to, že tieto finančné prostriedky boli poskytnuté na základe ústnej dohody, od ktorej žalobkyňa neodstúpila a ani nemohla odstúpiť, za účelom investícií do spoločného podnikania a nie za účelom ich vrátenia ako pôžičky. Súdu sa konanie žalobkyne javilo ako účelové v tom smere, že keď nastali medzi zmluvnými stranami nezhody, žalobkyňa sa vyššie uvedeným konaním snažila dosiahnuť vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov namietajúc, že ich žalovaná použila na obohatenie svojho vlastného podnikania ako živnostníčky. Podľa názoru súdu však tieto investície žalobkyne boli použité tak, ako sa strany pôvodne ústne dohodli, na rekonštrukciu priestorov, v ktorých strany už fakticky prevádzkovali spoločné podnikanie. Investície do rekonštrukcie priestorov boli čiastočne započítané s nájomným. Keďže súd dospel k záveru, že nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, nezaoberal sa ani výškou uplatňovaného nároku.

17. Uvedený rozsudok napadla odvolaním žalobkyňa v celom rozsahu domáhajúca sa jeho zmeny odvolacím súdom tak, aby jej žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené a aby jej aj bola priznaná náhrada trov celého konania. Súdu prvej inštancie vyčítala to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

18. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozhodol o odvolaní Uznesením č. k. 8Co/15/2019 - 305 zo dňa 13.06.2019 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia. Odvolací súd mal za to, že v prípade žalobkyne domáhajúcej sa vrátenia jej plnení žalovanej nepoužitých ňou na dojednaný účel (spoločného podnikania v s.r.o.) v stanovenom čase (po vzniku s.r.o.):

- žalobkyňa v podanom odvolaní dôvodne namietala to, že súd prvej inštancie vychádzal v podstate z priebehu posledného pojednávania a vo svojom rozhodnutí sa v zmysle ust. § 191 (a § 220 ods. 2) CSP náležite nevysporiadal so všetkými v konaní vykonanými dôkaznými prostriedkami (a to aj listinami) jednotlivo a v ich celku - vzájomnej súvislosti;

- súd prvej inštancie síce uviedol, že došlo k uzatvoreniu ústnej nepomenovanej zmluvy v zmysle ust. § 51 Občianskeho zákonníka (v podstate dohoda o spoločnom podnikaní a o investíciách), avšak nezaoberal sa jej platnosťou a obsahom zmluvných práv a záväzkov oboch strán sporu z nej vyplývajúcich, teda neposudzoval okrem platnosti dohody (predovšetkým z hľadiska jej určitosti a zákonnej a účtovnej prípustnosti) jej naplnenie (ukončenie) a spôsob jej účtovnej realizácie;

- súd prvej inštancie neposudzoval konanie žalovanej z hľadiska toho, či bolo v súlade s dohodou strán sporu (pokiaľ bola platná), teda splnenie jej záväzku previesť bezodplatne peňažné investície žalobkyne (realizované v režime jej živnosti) a jej hmotný majetok živnostníčky po vzniku spoločnej obchodnej spoločnosti (Santana music, s.r.o.) do majetku tejto spoločnosti;

- súd prvej inštancie neposudzoval (v prípade nespĺnenia záväzku žalovanej a platnosti dohody) oprávnenie žalovanej (bývalej živnostníčky) ponechať si naďalej v užívaní peňažné investície žalobkyne (zaúčtované do jej živnosti), ako aj prípadný príjem (netvoriaci predmet sporu) z kaviarne do vzniku s.r.o.;

- súd prvej inštancie právne nijak nezodôvodnil svoj záver o práve obchodnej spoločnosti na finančné prostriedky (investície) žalobkyne realizované do živnosti žalovanej (ako základ pre záver, že žalobkyňa by mohla žalovanú žalovať k splneniu tejto povinnosti, a teda priameho práva obchodnej spoločnosti ako neúčastníka dohody strán sporu, t.j. aj záver o tom, na úkor ktorého subjektu prípadne bezdôvodné obohatenie (vôbec) vzniklo, a

- súd prvej inštancie neposudzoval prípadný nepriamy prospech spoločnej obchodnej spoločnosti (strán sporu) z peňažných investícií žalobkyne, a teda nepriame naplnenia dohody strán sporu s dôsledkom prípadného (čiastočného) zániku nároku žalobkyne.

19. Po vrátení veci sa súd prvej inštancie oboznámil so spisom a všetkými dôkazmi, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní pred vyhlásením prvého rozsudku a nariadil vo veci pojednávanie na deň 21.07.2020, na ktorom uviedol predbežné právne posúdenie s ohľadom na závery odvolacieho súdu a nechal stranám sporu priestor a zhrnutie svojich stanovísk; odročil pojednávanie na deň 04.08.2020, na ktorom vyhlásil rozsudok.

20. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli obsahom spisu, a to: Žaloba (na č. l. 1-6), Plnomocenstvo (na č. l. 7), Výpis zo živnostenského registra žalovanej zo dňa 05.11.2015 (na č. l. 8), Výpis z OR spoločnosti Santana music s.r.o. zo dňa 05.11.2015 (na č. l. 9), Sumarizácia materiálu na rekonštrukciu prevádzkových priestorov (na č. l. 10-12), Zmluva o nájme hnuteľných vecí zo dňa 01.12.2014 (na č. l. 13-15), Faktúra č. 201503 (na č. l. 16), Zaslanie podkladov zo dňa 23.02.2015 (na č. l. 17), Žiadosť o písomné vyjadrenie zo dňa 27.05.2015 (na č. l. 18-19), Vyjadrenie k doručenej písomnosti zo dňa 04.06.2015 (na č. l. 20-21), Vyjadrenie k doručenej písomnosti zo dňa 18.06.2015 (na č. l. 22), Odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 21.12.2015 (na č. l. 27-28), Zoznam odstúpených dokladov zo dňa 12.05.2015 (na č. l. 32), Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 27.1.2016 (na č. l. 35-37), Emailová komunikácia (na č. l. 42-43), Peňažný denník zo dňa 01.06.2016 (na č. l. 55-75), Vyjadrenie žalovanej zo dňa 28.09.2016 (na č. l. 85-91), Zmluva o nájme nebytových priestorov zo dňa 06.10.2014 (na č. l. 92-98), Dohoda o skončení nájomného vzťahu zo dňa 20.11.2014 (na č. l. 99-100), Zmluva o nájme nebytových priestorov zo dňa 01.12.2014 (na č. l. 101-107), Zmluva o pôžičke zo dňa 06.10.2014 (na č. l. 109), Pracovná zmluva zo dňa 12.12.2014 (na č. l. 110), Výplatné pásky žalobkyne za obdobie 12/2014 - 2/2015 (na č. l. 112-113), Výpis z účtu spoločnosti Santana music s.r.o. za obdobie 01.07.2016 - 31.07.2016 (na č. l. 114), Spoločenská zmluva spoločnosti Santana music s.r.o. zo dňa 24.10.2014 (na č. l. 115-126), Príjmový pokladničný doklad zo dňa 08.10.2014 (na č. l. 127), Faktúra č. P2015002 (na č. l. 128), Email od O. D. zo dňa 04.02.2015 (na č. l. 129), Peňažný denník žalovanej za obdobie od 01.01.2014 - 31.12.2014 (na č. l. 130-137), Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 05.12.2016 (na č. l. 149-155), Komunikácia strán sporu (na č. l. 160), Uznanie dlhu a dohoda o splátkach (na č. l. 164-167), Emailová správa zo dňa 20.07.2016 (na č. l. 169), Emailová správa zo dňa 10.02.2016 (na č. l. 170), Vyjadrenie žalovanej zo dňa 07.10.2016 (na č. l. 203-204), Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 31.10.2016 (na č. l. 213-219), Daňové priznanie na DPH za 4. štvrtrok 2015 (na č. l. 220-221), Kontrolný výkaz na DPH za 4. štvrtrok 2015 (na č. l. 222-223), Vyjadrenie žalovanej zo dňa 23.01.2017 (na č. l. 225), Odvolanie žalobkyne (na č. l. 286-290), s písomnými a ústnymi vyjadreniami strán a ich právnych zástupcov a s výpovedami svedkov na pojednávaniach nariadených súdom v konaní.

21. Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

22. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

23. Podľa § 207 ods. 1 CSP, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.
24. Podľa § 207 ods. 2 CSP, v písomnom znaleckom posudku znalec odpovie na položené otázky; nevyjadruje sa k právnemu posúdeniu veci.
25. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.
26. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.
27. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.
28. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.
29. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.
30. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.
31. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.
32. Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.
33. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.
34. Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.
35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
36. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.
37. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.
38. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.
39. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.
40. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená, zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.
41. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.
42. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.
43. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.
44. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.
45. Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle citovaných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Súd považoval za potrebné najprv zosumarizovať skutkový stav, následne aplikovať naň vyššie uvedené ustanovenia právnych predpisov a nakoniec zaoberať sa nedostatkami predchádzajúceho rozsudku, ktoré vytkol odvolací súd.

SKUTKOVÝ STAV

46. Pokiaľ ide o skutkový stav, súd mal za preukázané (zo zhodných tvrdení strán sporu), že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili v septembri 2014 nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bola dohoda o investíciách do spoločného podnikania - prevádzkovaní kaviarne, a

to po vzniku spoločnosti s ručením obmedzeným. Motívom uzatvorenia tejto dohody bola skutočnosť, že žalovaná už prevádzkovala kaviareň ako fyzická osoba - podnikateľ, ale z rôznych dôvodov (napr. nevyhovujúce priestory) sa jej nedarilo podľa jej predstáv, a preto sa dohodla so žalobkyňou, že si otvoria spoločne novú kaviareň a na tento účel založia spoločnosť s ručením obmedzeným, v ktorej budú spoločníčky s rovnocenným obchodným podielom 50 %. Keďže v čase uzatvorenia dohody ešte spoločnosť s ručením obmedzeným nebola založená a ani nevznikla, ale stranám sporu bol už ponúknutý priestor na prevádzkovanie kaviarne (ktorý však vyžadoval rekonštrukciu), dohodli sa, že do vzniku spoločnosti sa budú investície do spoločného podnikania realizovať prostredníctvom živnosti žalovanej. Predmetom dohody tak bol konkrétne záväzok žalobkyne investovať finančné prostriedky, a to buď formou nákupu materiálu na rekonštrukciu priestoru kaviarne alebo hnuiteľných vecí (zariadenia kaviarne a tovaru na budúci predaj) s tým, že tieto finančné prostriedky, resp. hnuiteľný majetok, ktorý bol za tieto finančné prostriedky nakúpený, mal byť prevedený do majetku spoločnosti s ručením obmedzeným po jej vzniku. Na druhej strane bol záväzok žalovanej jedným previesť do majetku budúcej spoločnosti s ručením obmedzeným hnuiteľné veci, ktoré mala v čase uzatvorenia dohody vo svojom vlastníctve či už ako fyzická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, a ktoré už jej slúžili na prevádzku kaviarne (ktorú prevádzkovala pred dohodou so žalobkyňou) alebo hnuiteľné veci, ktoré nakúpila za týmto účelom od uzavretia ústnej zmluvy do vzniku spoločnosti a tiež záväzok previesť na spoločnosť hnuiteľné veci, na ktorých nákup by jej poskytla finančné prostriedky žalobkyňa a ktoré boli z dôvodu vlastníctva živnostenského oprávnenia účtované do majetku žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľky. Pokiaľ ide o okamih, kedy malo dôjsť k prevodu finančných prostriedkov alebo hnuiteľných vecí žalovanou do vlastníctva spoločnosti s ručením obmedzeným, strany sporu sa dohodli, že prevod sa mal uskutočniť bezodkladne po vzniku spoločnosti. Pokiaľ ide o výšku investícií, strany sporu sa dohodli, že na založenie spoločnosti poskytnú každá 2.500 eur, na nájom priestoru každá 1.000 eur a pokiaľ ide o ďalšie investície, ktoré boli aj predmetom sporu, žalobkyňa sa so žalovanou dohodli, že žalovaná poskytne do spoločnosti s ručením obmedzeným (či už formou prevodu vlastníckeho práva vlastných hnuiteľných vecí alebo formou prevodu finančných prostriedkov) ekvivalent toho, čo poskytne žalobkyňa. Súd mal ďalej preukázané, že po uzatvorení vyššie uvedenej nepomenovanej zmluvy došlo zo strany žalobkyne k investíciám, ktoré zosumariovala v prílohe k žalobe (na č. I. 10-12), a ktoré (ako vyplýva aj z názvu dokumentu označeného žalobkyňou „Sumarizácia materiálu na rekonštrukciu prevádzkových priestorov na Štefánikovej ul. 22, Nitra - poskytnutá pôžička p. D.“) spočívali v prevažnej miere z nákupu stavebného materiálu na rekonštrukciu budúceho priestoru kaviarne. Pokiaľ ide o výšku investícií, z komunikácie strán sporu, zo žaloby, ale aj z vyjadrení žalovanej, neboli spornými investície žalobkyne vo výške žalovanej sumy, t. j. 6.728,83 eura, hoci pôvodná suma uplatňovaná žalobkyňou bola vyššia (8.406,24 eura).

47. Následne, krátko po vzniku spoločnosti nastali medzi žalobkyňou a žalovanou nezhody (napr. pre porušenie povinnosti žalovanej previesť na spoločnosť jej vlastné hnuiteľné veci alebo veci, na ktorých nákup poskytla finančné prostriedky žalobkyňa), ktoré mali viesť k odstúpeniu žalobkyne od dohody so žalovanou a ukončení obchodnej spolupráce. Odstúpenie od dohody a súčasne skutočnosť, že finančné prostriedky investované žalobkyňou (respektíve majetok za ne nadobudnutý) sa neprejavili na výške obchodného podielu žalobkyne v novozaloženej spoločnosti, mali viesť k zvýšeniu majetku žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľky, čím malo dôjsť na jej strane k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (z titulu odpadnutia právneho dôvodu).

48. V súvislosti s priestorom, do ktorého rekonštrukcie smerovali investície žalobkyne súd zistil, že dňa 01.12.2014 bola medzi X.. W. J. ako prenajímateľom a spoločnosťou Santana music s.r.o. ako nájomcom uzatvorená Zmluva o nájme nebytových priestorov (na č. I. 101-107), ktorej predmetom bol okrem iného prenájom priestoru na ul. Štefánikova č. 22 v Nitre na účely prevádzkovania kaviarne (nefajčiarsky bar so živou hudbou). Doba nájmu bola dohodnutá od 01.12.2014 na dobu neurčitú s minimálnou dobou trvania 2 roky. V Článku V. Nájomné, v ods. 1. sa zmluvné strany dohodli na nájomnom vo výške 1.700 eur mesačne a v ods. 4. sa dohodli, že prenajímateľ upraví nájomné tak, že za mesiac november a december 2014 a január 2015 bude nájomné vo výške 0 eur, za február 2015 vo výške 300 eur a za marec 2015 vo výške 1.000 eur z dôvodu rekonštrukcie. Celková zľava na nájomnom tak predstavovala sumu 7.200 eur. Pokiaľ ide o nájomnú zmluvu na ten istý priestor zo dňa 06.10.2014 medzi X.. J. ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom, ktorá bola predložená súdu ako dôkaz (na č. I. 92-98) a dohodu o skončení tejto zmluvy zo dňa 20.11.2014 (na č. I. 99-100), tieto listiny neboli podpísané, a preto ich súd nemohol vyhodnotiť ako relevantný dôkaz preukazujúci nájomný vzťah. Z vyjadrení strán a z kontextu zisteného skutkového stavu však súd pripúšťa, že medzi vlastníkom priestoru (X.. J.) a stranami sporu existovala dohoda o tom, že prenájom sa bude do vzniku spoločnosti Santana music s.r.o.

(20.11.2014) realizovať prostredníctvom žalovanej (žalovaná vo vyjadrení zo dňa 28.09.2016 výslovne uviedla, že táto nájomná zmluva bola uzatvorená z dôvodu, že s.r.o. ešte nebola založená).

49. Vo vzťahu k spoločnosti Santana music s.r.o. mal súd z obchodného registra preukázané, že spoločnosť vznikla 20.11.2014 a od vzniku spoločnosti do rozhodnutia súdu boli spoločníkmi spoločnosti žalobkyňa a žalovaná. Konateľkou spoločnosti je žalovaná od vzniku spoločnosti do súčasnosti a žalobkyňa ňou bola od vzniku spoločnosti do 20.11.2018. Zo spoločenskej zmluvy spoločnosti (na č. l. 115-126) mal súd preukázané, že obchodný podiel strán sporu (spoločníčok) je rovnocenný - 50 %. Zároveň mal súd z Článku 12 ods. 1 spoločenskej zmluvy preukázané, že valné zhromaždenie spoločnosti je uznášaniaschopné, ak sú prítomní, či už osobne alebo prostredníctvom svojho zástupcu, spoločníci, ktorým patrí aspoň polovica všetkých hlasov, pokiaľ bolo preukázané, že všetci spoločníci boli riadne pozvaní a z Článku 12 ods. 2 vyplýva počet hlasov spoločníkov tak, že žalovaná aj žalobkyňa majú po 50 hlasov (podľa pomeru hodnoty ich vkladu k základnému imaniu; 2.500 eur k 5.000 eur).

50. Ďalej mal súd preukázané, že po vzniku spoločnosti Santana music s.r.o. dňa 20.11.2014 bola žalobkyňa v pracovnom pomere s touto spoločnosťou na pracovnej pozícii „vedúca prevádzky Nitra - organizačné a administratívne práce“, a to minimálne v mesiacoch december 2014 (od 12.12.2014), január a február 2015, čo vyplýva z Pracovnej zmluvy zo dňa 12.12.2014 a výplatných pásov za uvedené obdobie (na č. l. 110-113). Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 28.09.2016 uviedla, že tento pracovný pomer skončil dňa 17.02.2015. Súd ďalej zistil, že v období februára 2015 začali medzi stranami sporu nezhody, ktoré mali viesť k ukončeniu spolupráce; vyplýva to napr. z listu právnej zástupkyne žalobkyne na č. l. 17.

51. Súd mal preukázané, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu záväzku vyplývajúceho z ústnej dohody (nepomenovanej zmluvy), keď na spoločnosť nepreviedla hnutelné veci v jej vlastníctve podľa dohody so žalobkyňou. Túto skutočnosť žalovaná v konaní ani nepopierala. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že v dôsledku tejto skutočnosti ako aj v dôsledku toho, že nemala ďalší záujem na spolupráci so žalovanou (prevádzkovaní kaviarne), odstúpila od tejto dohody, čím odpadol právny dôvod, na základe ktorého investovala peňažné prostriedky.

PRÁVNE POSÚDENIE

52. Pokiaľ ide o právnu stránku veci, súd mal za to, že žalobkyňa so žalovanou uzatvorili nepomenovanú (inominátnu) zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka obsahu (predmetu) tejto zmluvy, súd poukazuje na jeho špecifikáciu v ods. 47 odôvodnenia tohto rozsudku. V danom prípade je však podľa súdu potrebné rozlíšiť dve jednotlivé časti záväzku žalovanej, ktorý vyplýval z nepomenovanej zmluvy (záväzku previesť majetok na spoločnosť), pričom prvá časť záväzku spočívala v prevode majetku, ktorý už bol vo vlastníctve žalovanej a druhá časť záväzku spočívala v prevode majetku, ktorý žalovaná nadobudla za prostriedky žalobkyne do vzniku spoločnosti. Potreba rozlíšenia je dôležitá z toho dôvodu, že tohto sporu sa týka iba druhá časť záväzku žalovanej, keďže nárok žalobkyne ako bezdôvodného obohatenia, ktorý uplatňuje v tomto konaní, spočíva iba v jej investíciách (v sume 6.728,32 eura) a nie v sume majetku, prípadne finančných prostriedkov žalovanej. Súd v súvislosti s právnym režimom, v ktorom bola zmluva uzatvorená poznamenáva, že vylúčil na daný zmluvný vzťah aplikáciu zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), keďže z vyjadrení strán na pojednávaní dňa 21.07.2020 výslovne vyplynulo, že pokiaľ ide o investície do budúcej spoločnosti, tieto sa nemali realizovať ako vklad spoločníkov do spoločnosti podľa § 59 Obchodného zákonníka, ale formou prevodu vlastníckeho práva zo žalovanej na spoločnosť. Týmto je podľa súdu prvej inštancie odstránený aj nedostatok vytýkaný odvolacím súdom - dohoda (nepomenovaná zmluva) uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou s vyššie opísaným predmetom, povinnosťami a právami zmluvných strán, je právnym predpisom (§ 51 Občianskeho zákonníka) aprobovaným dvojstranným právnym úkonom. Súd mal zároveň za to, že obsah zmluvných záväzkov bol dostatočne určito vymedzený na to, aby mohol byť považovaný za platný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a plnenie, ktoré malo byť predmetom dohody bolo taktiež podľa súdu možné (teda nebol založený ani dôvod neplatnosti podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nakoniec, túto platnosť dohody nespochybňovali ani strany sporu (napr. žalobkyňa počas celého konania tvrdila, že od dohody odstúpila a odstúpiť možno iba od platného právneho úkonu).

53. Ďalej sa súd zamerail na posúdenie charakteru nároku žalobkyne uplatňovanom v tomto konaní. Súd sa stotožnil s právnym názorom uvedeným v odôvodnení prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie (Rozsudok č. k. 9C/582/2015 - 266), podľa ktorého v danom prípade medzi stranami nedošlo k zmluve o pôžičke v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, keďže strany sporu sa nedohodli o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, t. j. nedohodli sa, že žalovaná vráti žalobkyňi po uplynutí určenej doby poskytnuté finančné prostriedky. Strany sporu sa teda nedohodli ani na možnosti vrátenia poskytnutej sumy a ani na lehote vrátenia. Nebol naplnený ani predpoklad zmluvy o pôžičke - poskytnutie vecí

určených podľa druhu (najmä peniaze), keďže v prevažnej miere žalobkyňa sama nakupovala materiál a hnutelné veci a tieto sa iba zahrnuli do účtovníctva žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľky. Zároveň súd opätovne poukazuje aj na to, že žalovaná odmietla podpísať zmluvu o pôžičke, ktorá jej bola dodatočne predložená na podpis a výslovne uviedla, že nemala záujem o uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Pokiaľ ide o vôľu strán, samotná žalobkyňa sa vyjadrila, že nešlo o pôžičku v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, ale ako pôžičku ju uvádzala iba pre účely účtovania (viď napr. ods. 10. a 13. odôvodnenia tohto rozsudku). Keďže nešlo o pôžičku, súd skúmal, či ide v prípade nároku žalobkyne o bezdôvodné obohatenie tak, ako tento nárok v konaní uplatňuje podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň, či ide o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia „plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol“.

54. Ako vyplýva z právnej teórie (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019), bezdôvodné obohatenie predstavuje osobitný právny inštitút mimozmluvného záväzkového práva. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku (ale aj v iných právnych predpisoch súkromného práva; v menšej miere sa tento inštitút vyskytuje aj v normách práva verejného) je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov. Právny dôvodom môže byť zákon alebo na základe zákona právne relevantná skutočnosť (napr. zmluva, vznik škody a pod.). Primárnou funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je tak náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Na vznik osobitného záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie zákonných predpokladov. Prvým zákonným predpokladom je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Pojmovým znakom tohto faktického stavu však musí byť absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia (teda výnimočne zákon alebo právna skutočnosť na základe zákona). Faktický stav majetkovej nerovnováhy subjektov právnych vzťahov teda pojmovo vyžaduje bezdôvodnosť tohto stavu. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia však nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Toto obohatenie musí ísť „na úkor“ iného subjektu práva. To znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavovať v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu. Výšky oboch protiplnení však nemusia predstavovať zrkadlový obraz, inak povedané, výška obohatenia povinného subjektu a ujmy oprávneného subjektu nemusia byť úplne presne totožné ekvivalenty. Ďalej sa v komentári k skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia ako právneho dôvodu, ktorý odpadol uvádza, že podobne ako v prípade relatívne neplatného právneho úkonu sa i v tomto prípade plnenie poskytnuté na základe určitého právneho dôvodu stáva bezdôvodným obohatením od okamihu, kedy tento počiatkovo existujúci právny dôvod odpadol. Pod odpadnutím právneho dôvodu plnenia rozumieme všetky prípady, kedy zo zákona alebo na základe zákona dochádza k jeho zrušeniu. Pôjde typicky o prípady platného odstúpenia od zmluvy, naplnenia tzv. rozvázovacej (rezolútívnej) podmienky v právnom úkone, poskytnutie tzv. preddavku podľa § 498 (typicky tzv. záloha pri realitných sprostredkovateľských zmluvách a pod.).

55. Súd sa v tomto stotožnil s pôvodným odôvodnením rozsudku, podľa ktorého nedošlo zo strany žalobkyne k odstúpeniu od nepomenovanej zmluvy. Súd mal za to, že z nepomenovanej zmluvy bol dostatočne zrejмый a určitý záväzok žalovanej previesť vlastníctvo k inventáru pôvodnej kaviarne na spoločnosť Santana music s.r.o., a to bezodkladne po jej vzniku. Keďže tak žalovaná neurobila (čo sama potvrdila a čo vyplýva aj zo skutočností, že k tomuto inventáru uzatvorila namiesto scudzovacej zmluvy zmluvu o nájme hnutelných vecí), dostala sa v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania, pričom v zmysle tohto ustanovenia ako aj ustanovenia § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznikol žalobkyne z tohto dôvodu jediný zákonný nárok na odstúpenie od zmluvy, ale iba za predpokladu, že by žalovaná nesplnila túto povinnosť ani v dodatočne poskytnutej primeranej lehote. Súd nemal preukázané, že by žalobkyňa pre tento dôvod vyzývala žalovanú na splnenie tejto povinnosti (nevyplyva to zo žiadnych listinných dôkazov), a preto dospel k záveru, že k platnému odstúpeniu z jej strany nedošlo. Súd nemal dokonca z vykonaného dokazovania (najmä výsluchu a vyjadrení strán sporu) preukázané, že žalobkyňa nemala záujem na ďalšej spolupráci so žalovanou podľa pôvodnej dohody (čo uvádza ako ďalší dôvod odstúpenia), a zároveň ani nepreukázala, že táto skutočnosť bola zmluvnými stranami ako dôvod na odstúpenie dohodnutá (ako súd uvádza vyššie, jediný zákonný dôvod bolo v danom prípade omeškanie žalovanej). Žalobkyňa totiž žiadnym spôsobom nepreukázala, že by sa nepodieľala na podnikaní spoločnosti Santana music s.r.o., keď na podporu svojich tvrdení

nepredložila žiaden dôkaz; od vzniku spoločnosti do súčasnosti je spoločníčkou spoločnosti a do 20.11.2018 (t.j. po dobu 4 rokov) bola aj jej konateľkou s oprávnením konať za spoločnosť samostatne; súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa spoločenskej zmluvy spoločnosti jej nič nebránilo v realizovaní práv spoločníčky aj bez súčinnosti žalovanej, keďže valné zhromaždenie je uznášaniaschopné už pri prítomnosti jedinej spoločníčky (s 50 hlasmi, ktorými žalobkyňa disponuje). Súd považuje za potrebné poukázať na to, že žalobkyňa v odvolaní proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie uviedla, že odstúpila od nepomenovanej zmluvy podľa § 345 Obchodného zákonníka, ktoré podľa súdu nie je možné na odstúpenie od nepomenovanej zmluvy uzavretej podľa § 51 Občianskeho zákonníka aplikovať. Odstúpenie podľa § 345 Obchodného zákonníka sa líši od ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ktorého aplikácia v prípade zmluvy medzi stranami sporu prichádza do úvahy) v tom, že podľa Obchodného zákonníka je možné pri omeškaní dlžníka od zmluvy odstúpiť aj bez poskytnutia dodatočnej lehoty pri podstatnom porušení zmluvy, čo pri aplikácii ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka možné nie je. Keďže súd dospel k záveru, že k platnému odstúpeniu zo strany žalobkyne nedošlo, nedošlo k tým ani k odpadnutiu právneho dôvodu ako skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka tvrdení žalobkyne o tom, že z vyjadrení žalovanej v priebehu mimosúdnych rokovaní ako aj neskôr v konaní pred súdom vyplývalo, že žalovaná uznávala žalovanú sumu (respektíve jej výšku), súd mal za to, že žalovaná nepopierala, že žalobkyňa túto sumu (žalovanú) skutočne investovala podľa uzavretej dohody, avšak popierala, že by sa o túto sumu ona ako fyzická osoba (prípadne fyzická osoba - podnikateľka) obohatila, ale tvrdila, že táto suma sa prejavila v rekonštrukcii priestorov; tieto tvrdenia súd vyhodnotil ako tvrdenia zodpovedajúce skutočnosti, čo odôvodňuje nižšie.

56. Súd považuje za potrebné uviesť (s ohľadom na dôvody, pre ktoré Krajský súd v Nitre pôvodné rozhodnutie zrušil), ako by vec posúdil, ak by dospel k opačnému záveru, t.j. že žalobkyňa platne odstúpila od ústnej zmluvy. V takom prípade by mal za to, že ústna dohoda sa v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušuje od začiatku (ex tunc) a dôsledkom zrušenia zmluvy by bolo napr. to, že, (i) ak strany ešte zo zmluvy neplnili, plniť už nemusia, pretože odpadol právny dôvod plnenia, (ii) odstúpením od zmluvy sa obnovuje vlastníckeho právo na veci, ktoré si účastníci pred odstúpením navzájom poskytli, či (iii) ak strany už podľa zmluvy plnili, vyporiadajú sa medzi sebou podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. V danom prípade by súd konštatoval, že k plneniu došlo iba zo strany žalobkyne, keďže nebolo sporné to, že žalovaná svoj záväzok spočívajúci v povinnosti previesť vlastnícke právo k svojmu inventáru nespĺnila. Žalobkyne by tak nevznikla voči žalovanej žiadna povinnosť. Vo vzťahu k finančným investíciám žalobkyne by súd dospel k záveru, že tieto neboli poskytnuté žalovanej, ale boli investované do rekonštrukcie nehnuteľnosti, t.j. do veci patriacej tretej osobe (vlastníkovi nehnuteľnosti). Tu súd poukazuje na listinné dôkazy, a to sumarizáciu materiálu na rekonštrukciu prevádzkových priestorov (na č. l. 10-12), z ktorej vyplýva, že zoznam investícií bol žalobkyňou použitý na tento priestor a ak sa v tomto zozname nachádzali hnutelné veci, ktoré neboli súčasťou rekonštrukcie (a ktoré teoreticky skončili v majetku žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľky), žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadne toho, ktoré položky zo zoznamu majú takýto charakter, ale ani to, či tieto položky naozaj skončili v majetku žalovanej, voči ktorej sa svojho nároku domáhala. O skutočnosti, že investície boli použité na rekonštrukciu svedčí aj listinný dôkaz na č. l. 129, emailová správa matky žalobkyne adresovaná žalovanej zo dňa 04.02.2015, v ktorej potvrdzuje, že peniaze zo strany žalobkyne boli skutočne použité na rekonštrukciu prevádzkových priestorov na Štefánikovej ul. 22 v Nitre. Pri takomto závere by súd musel zároveň dospieť k záveru o tom, že ak aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyne vznikol, tento jej nevznikol voči žalovanej, keďže súd by musel prihliadnuť na ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie tomu, kto sa na úkor iného obohatil. Súd vykonaným dokazovaním zistil nielen to, že finančné prostriedky, ktoré sú predmetom žaloby žalobkyňa použila na rekonštrukciu priestoru vo vlastníctve X.. J., ale zároveň to, že táto investícia (rekonštrukcia) bola vlastníkom priestoru ako prenajímateľom zohľadnená v nájomnom spoločnosti Santana music s.r.o., a to vo forme zľavy na nájomnom vo výške 7.200 eur. Nie je tak pravdivé tvrdenie žalobkyne o tom, že finančné prostriedky, ktoré investovala podľa dohody so žalovanou sa žiadnym spôsobom neprejavili na obchodnom podiele žalobkyne v spoločnosti Santana music s.r.o., keďže poskytnutím zľavy na nájomnom sa znížili náklady spoločnosti, čím sa kompenzovala investícia žalobkyne. Je tak možné (v teoretickej rovine, keďže na výšku podielu na zisku spoločníka má vplyv viacero faktorov) konštatovať, že kompenzácia rekonštrukcie v podobe zľavy na nájomnom mala pozitívny dopad na hospodárenie spoločnosti a tým aj na obchodný podiel žalobkyne ako spoločníčky. Pri opísanej konštrukcii by bola subjektom, ktorý sa obohatil na úkor žalobkyne podľa názoru súdu spoločnosť Santana music s.r.o. a nie žalovaná.

57. Vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré Krajský súd v Nitre vec vrátil na ďalšie konanie súd uvádza, že k otázke platnosti a obsahu nepomenovanej zmluvy sa vyjadril v ods. 52 odôvodnenia tohto rozsudku. Pokiaľ ide o splnenie záväzku žalovanej, súd mal za to, že žalovaná nesplnila svoj záväzok previesť bezodplatne jej hmotný majetok živnostníčky po vzniku spoločnosti Santana music s.r.o. do majetku tejto spoločnosti (túto skutočnosť nepopierala), ale zároveň súd nemal preukázané, že by žalovaná porušila povinnosť previesť peňažné investície žalobkyne (realizované v režime jej živnosti) na spoločnosť, keďže (ako už je uvedené vyššie) investície žalobkyne boli použité na rekonštrukciu priestoru, čo vylučovalo bezodplatný prevod (pravdepodobne materiálu) na spoločnosť a zároveň boli tieto investície kompenzované zľavou z nájmu.

58. Pokiaľ ide o oprávnenie žalovanej ponechať si v užívaní peňažné investície žalobkyne ako aj prípadný príjem (netvoriaci predmet sporu) z kaviarne do vzniku s.r.o., súd nepovažoval pre rozhodnutie vo veci za potrebné zaoberať sa touto otázkou, keďže (ako uvádza odvolací súd), tieto nároky nie sú predmetom sporu a nie sú predmetom žalovanej sumy. Žalobkyňa si v konaní uplatňuje sumu investícií použitých na spoločné prevádzkovanie kaviarne; neuplatňuje si výnos z poskytnutia týchto investícií. Ak by tomu tak aj bolo, tieto investície neboli poskytnuté žalovanej, ale prejavili sa na majetku tretej osoby, čo bolo kompenzované zľavou nájmu, čiže beneficiary týchto investícií nebola žalovaná, ale spoločnosť Santana music s.r.o. Pokiaľ ide o použitie týchto investícií (prostredníctvom zrekonštruovaných priestorov) žalovanou do vzniku spoločnosti Santana music s.r.o., je zrejme, že takéto použitie bolo realizované so súhlasom oboch strán sporu vrátane účtovnej realizácie. Motívom žalobkyne k takejto forme použitia investícií bola držba licencie na prevádzkovanie kaviarne žalovanou. Ak existovala nejaká dohoda strán sporu (súd o nej vedomosť nemá) ohľadne nároku žalobkyne voči žalovanej za použitie investície takouto formou, žalobkyňa si takýto nárok v tomto konaní neuplatňovala. To isté sa týka prípadného príjmu kaviarne do vzniku s.r.o. - dohoda medzi žalobkyňou a žalovanou ohľadne hospodárskych výsledkov (tak zisku ako aj strát) počas spoločného prevádzkovania kaviarne do vzniku s.r.o. „na živnosť“ žalovanej nebola v tomto konaní prezentovaná ani preukazovaná a prípadné nároky žalobkyne z nej plynúce neboli uplatnené.

59. Čo sa týka absencie záveru súdu o práve obchodnej spoločnosti na finančné prostriedky (investície) žalobkyne realizované do živnosti žalovanej (ako základ pre záver, že žalobkyňa by mohla žalovanú žalovať k splneniu tejto povinnosti, a teda priameho práva obchodnej spoločnosti ako neúčastníka dohody strán sporu, t.j. aj záver o tom, na úkor ktorého subjektu prípadne bezdôvodné obohatenie (vôbec) vzniklo, súd konštatuje, že k tejto otázke sa vyjadril v ods. 56. odôvodnenia, ale tiež uvádza, že sa nestotožňuje so záverom o možnosti žalobkyne žalovať žalovanú k splneniu povinnosti previesť investície na spoločnosť Santana music s.r.o, keďže v konaní nebolo preukázané, že žalovaná mala/má v držbe finančné prostriedky (investície) realizované žalobkyňou, keďže tieto boli podľa výsledkov dokazovania použité na rekonštrukciu (a v prípadne zvyšnej časti, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno o tvrdení, že huteľné veci zakúpené za finančné prostriedky sú v držbe žalovanej). Vo vzťahu k nároku obchodnej spoločnosti Santana music s.r.o. Súd je zároveň toho názoru, že samotná spoločnosť Santana music s.r.o. nemala žiadne právo nárokovať si investície či už žalobkyne alebo žalovanej, keďže nebola stranou ich dohody; bola iba subjektom (takpovediac platobným miestom), kde mali investície strán sporu skončiť. V tomto smere bol zrejme uvedený aj záver súdu v predchádzajúcom rozsudku vo vzťahu k možnosti žalobkyne žalovať žalovanú o splnenie povinnosti previesť finančné prostriedky (prípadne huteľné veci) na novozaloženú spoločnosť.

60. Vo vzťahu k prípadnému nepriamemu prospechu spoločnej obchodnej spoločnosti (strán sporu) z peňažných investícií žalobkyne, a teda nepriamemu naplneniu dohody strán sporu s dôsledkom prípadného (čiastočného) zániku nároku žalobkyne súd konštatuje, že k prospechu na strane spoločnosti investíciou žalobkyne nepochybne došlo, keďže táto investícia bola kompenzovaná zľavou na nájomnou. Túto skutočnosť súd uvádza v ods. 56. odôvodnenia. Tento prospech, prípadne nárok by smeroval k spoločnosti, ktorá nie je v postavení žalovaného subjektu. To isté platí o prípadných iných nárokoch, ktoré v súvislosti s nepomenovanou zmluvou strán sporu vznikli (napr. žalobkyňou namietaný prenájom huteľných vecí žalovanou spoločnosťou, ktorý mohol mať vplyv na hospodársky výsledok spoločnosti; žalobkyňa však voči nemu z pozície konateľky a spoločníčky spoločnosti nepodnikla žiadne kroky).

61. Pokiaľ ide o účtovnú prípustnosť dohody a spôsob jej účtovnej realizácie, súd mal za to, že spôsob účtovania nemá vplyv ani na platnosť dohody ani na záver súdu o tom, že nárok žalobkyne nie je daný, keďže tento nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Obsahom nepomenovanej zmluvy bol aj spôsob účtovania všetkých investícií do spoločného budúceho podnikania do vzniku spoločnosti s ručením obmedzeným „na živnosť“ žalovanej. Súd sa v konaní zaoberal skutkovou a právnou stránkou veci, avšak otázkou účtovateľnosti daného právneho vzťahu sa nezaoberal, keďže podstatnou pre posúdenie nároku žalobkyne bolo zodpovedanie vyššie uvedených otázok (platnosť

dohody, platnosť odstúpenia od dohody, otázka ako boli použité investície žalobkyne a ktorý subjekt z nich mal prospech, prípadne či vznikla tomuto subjektu povinnosť vrátiť tieto investície). Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že investície žalobkyne (v podobe účteniek za materiál, tovar práce, t. j. rekonštrukciu) neboli účtované matkou žalobkyne (ako účtovníčky žalovanej) do účtovníctva žalovanej ako fyzickej osoby - podnikateľky [z výsluchu bývalej účtovníčky žalovanej (O. D.) na pojednávaní dňa 29.09.2016 však vyplynulo, že žalobkyňou pôvodne uplatňovaná suma (8.406 eur) bola dočasne zaúčtovaná na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 08.10.2014 (na č. I. 127), ale len do času kým sa strany sporu nedohodnú na zúčtovaní čiastkových dokladov, ktoré boli účtovníčke predkladané za rekonštrukciu priestorov kaviarne]; zároveň však reálne tieto investície neboli v držbe žalovanej (ak áno, tak to preukázané nebolo); súd nemal dôvod spochybňovať možnosť takéhoto spôsobu účtovania, keďže nebol konečný.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. Pokiaľ ide o trovy konania, súd v danom prípade rozhodol o trovách konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspešnosti v spore. Keďže žalobkyňa nebola úspešná v celom rozsahu, súd priznal žalovanej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku, a to tak o výške trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania (v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/15/2019 - 305).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1 a 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

h) ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.